

لومړۍ فصل

دنويو پيريود پيل پيښې

الف: د منځنۍ پيريود په نيمايي کې مانوفاکتور رامینځ ته شو، د مزدورانو له کار پرته له ماشین څخه ګټه پورته کېده، دنويو پيريود له پيل څخه يعنې دانګستان له بورژوازي انقلاب څخه د فرانسې تر بورژوازي انقلاب لورې مانوفاکتورونه سره يوځای شول او په ګډه يې سره کار کاوه، دهغو شمېر په پرمختللو هيوادونو په ځانګړې ډول په انګلستان کې مخ په ډېریدو وه.

د اتلسمې پېړۍ په دوهمه نيمايي کې داسې ماشینونه چې داوبو د موتور په واسطه يې کار کاوه، راڅرګند شو، البته دغه ماشینونه له پخوا څخه جوړ شوي وو. په هر صورت ترڅو چې دبخار ماشین جوړ شو، ددغه ماشین جوړیدو د توليد کچه لوړه کړه او پدې ډول صنعتي انقلاب بريالی شو، کارخانې نظام رامینځ ته شو او ددغه نظام په جوړیدو سره پرولتاريا او بورژوازي لمرې دفرانسې په انقلاب وروسته د متحده ايالاتو، روسې او په پای کې په نورو هيوادونو کې راڅرګنده شوې، تردې وروسته ډېر ژر داوسپنې ډبرې او نفت دپاملرنې وړو ګرځېدل. لمرې اوسپنه دلرګيو دسکروپه مرسته ويلې شوه او داوسپنې ډبرې په رايستلو يې پيل وکړ. ددغه کار د پرمختګ لپاره اوسپنيز پلونه جوړ شول او داوبولارې هم دپاملرنې وړو ګرځېدل. ۱۹ پېړۍ داوسپنې اوبخار پېړۍ ده، په دغه دوره کې انسان د لمرې ځل لپاره ميکانيزه توليد ته مخه وکړه، اوسپنه په ځانګړې ډول په ماشینونو، اوسپنې پټلېو اوبخاري کښتۍ.

ګانو په جوړولو کې استعمال شوه. نوځکه ويلای شو چه که چېرې د ماشينونو استعمال ګټه نه درلودلای نوپانګوالو به د توليد له نويو لارو سره بلديت نه وو پيدا کړی او هيله به يې درلوده ترڅو د تير په څېر لاسي کارونو ته دوام ورکړي.

زراعت: د پانګوالي په دوره کې پدغه برخه کې هم لوی بدلونونه راڅرګند شول. په منځنيو پيړيو کې به ډېرې ځمکې شاړې پاتې کيدلې، تله به حاصل نه ترلاسه کيده خو د پانګوالي په دوره کې دغه نيمګړتيا لرې شوه.

په ځمکه والې پير کې ځمکې په ۶ يا ۸ برخو ويشل کيدلې چې دهغو يوه برخه کرل کيده او حاصلات به يې هم ډېر لږ وو، وروسته په کرنه کې له کيمياوي سرې څخه ګټه اخستل پيل شول چې وروسته تريولر از ميبنتونو پر ځمکو د حيواني سرې او اهکي موادو شيندل پيل شول، تردې وروسته له زراعتي ماشين څخه ګټه واخستلای شوه. حتی چې دريبلو ماشينونو جوړ شول چې دغه ماشينونه داس په مرسته کش کېدل. خودغه ټول پرمختګونه په ۱۹ ميلادي پيړۍ کې يواځې د لويو ځمکه والو په چوپړ کې وو.

همدغه مهال د امريکا متحده ايالاتو او د دغې لويې وچې په نورو برخو، اسيا او استراليا کې وروسته پاتې روښونو مروج ول، پدغه سيمو کې ځمکه د ابتدايې کرهڼيز وسايلو په مرسته کر کيده.

هوانوردی: ډېر وخت تير شو ترڅو په پای کې انسان پدې بريالي شو چې د بالون په مرسته په هوا کې پرواز وکړي، په لومړي سر کې دغه کال له ستونزو سره مخ وو خو ډېر ژر د نجات چترو نه جوړ شول چې دهغه په مرسته انسان بيرته ځمکې

ته راكوزيدل. لږ وروسته په فرانسه كې داسې بالون جوړشو چه له هايډروجن
خخه پكې استفاده كيده البته دغه اختراع ددغه هېواد د علومو په اكاډمۍ كې
وشوه خودغه مهال له بالونونو خخه په پوځي كارونو كې گټه اخستل كيده.

په امريكا كې خلك د (۱۸۲۱-۱۸۲۵ م) كلونو ترمنځ له هوانوردۍ سره
بلد شول دغه مهال پوځي تكتيكونه په بېره پرمختللي شوه، فولادي توپونه
جوړ شول، چقماقي توپكونه لرې او پرځای يې نوي پرمختللي توپكونه رامنځ ته
شو چې دغه كارونو د توپ او توپك اهميت لږ پر كړ.

ترانسپورت او مخابرات: د لو كوماتيو تر اختراع دمخه ماشين
جوړ شو. چې ورسره بخارۍ گانې جوړې شوې. د ۱۹ پيړۍ په نيمايي كې د تلگراف
پرمختللي دستگاه جوړه شوه او په همدغه پيړۍ كې د تلگراف داسې دستگاه
جوړه شوه چې د برق په مرسته يې كار كاوه.

بنارونه او د ژوندانه په طرز كې بدلونونه: دبخارد ماشين اختراع
نه يواځې داوبو پرغاړې د فابريكو جوړيدل شونې كړل بلكه په هرځای كې دهغو
جوړولو امكان پيدا كړ. د كارخانه يې توليد پرمختگ د كارزياتوالي له ځانه سره
درلود.

۱۹ ميلادي پيړۍ په لومړيو شلو كلونو كې په انگستان كې بناري
جمعيت ۵٪ وه پداسې حال كې چې په ۱۸۷۰ م كال كې دغه فيصدي ۹۲ ته پورته
شوه.

د امريکا په متحده ايالاتو کې په ۱۷۹۰ کال کې جمعيت ۳۱٪ وه چې دغه فيصدي په ۱۸۷۰ م کال کې شلوته وسیده. په ۱۸۷۰ کال کې د لندن نفوس ۳ ميلونه اودوه سوه زره دپاریس يوميلون اواته سوه زره اودنيويارک يوميلون اوخلورسوه زره تنوته رسیده دتوليد دتاکتيکونو بدلون پرژوندانه هم خپل اغيزه درلوده، د ۱۸۵۰ پيړۍ په ورستيو کې بنارونه د خراغونو په مرسته روښانه کېدل همدغه مهال له شمعو څخه گټه اخستل پيل شول چې دغه اختراع درسي فزيک يوه ژابلوچکف ده. تيلي او شمع خراغونه جوړ شول البته لدغو خيزونو گټه په ۱۹ پيړۍ کې واخستل شوه، په تيرکې دچينو او څاگانو له اوبو څخه گټه اخستل کيده خو وروسته داوبو نلونه جوړ شول، همدارنگه عمومي کتابتونونه په ډېر گړنديتوب زيات شول، ورځپاڼې هم له نشر څخه راووتې.

دپانگوالي ټولنې طبقات: په پرمختللو اروپايي هيوادونو کې دروند صنعت وده کوله چې ورسره جوخت دبشریت په تاريخ کې پدغه ټولنه کې دوه نوې طبقې هم راڅرگندې شوې چې يوه صنعتي بورژوازي اوبل يې کارگرکوم چې په صنعت کې په کاربوخت وو.

لکه چې پوهيږو لمړی ترهرځای دغه طبقات په انگلستان کې راڅرگند شول پداسې حال کې چه په نوره اروپا کې لادپخوا په څېر هماغه زاړه طبقات په زړو خصوصياتو لامل موجود او فعال وو. په پروس روسيه او رومانيا کې لاتردغه دمه فيودالي نظام موجود و. فرانسې او متحده ايالاتو هم ترهغو بهتري نه درلوده، په امريکا متحده ايالاتو کې د ۱۸۲۱-۱۸۲۵ کلونو کورنېو جگړو پورې مريان هم موجود وو. په ختيځو ځمکو کې هم فيودالي نظام اودهغه پاتې شوني راپاتې وې.

په جنوبي امريکا، استراليا و افريقا کې لمړنۍ اشتراکي ټولنې په خپل حال وي. په فرانسه کې بزگران تر انقلاب وروسته د پانگوالو او ځمکه والو له قيد څخه ازاد شول او په روسيه کې ډېری اصلاحات د بزگرانو د فشارونو په پايله کې پلي شول خو لاهم په کليو او بانډو کې فيوډالي پاتې شونو مقاومت کاوه.

لډې سره سره اروپا په توليدي لحاظه پرمخ روانه وه او د صنعتي کيدو پر لوري چېک گامونه پورته کول.

د مستعمر وفتح کول: پرمختللو هيوادونو چې دخپلو توليداتو د خرڅلاو لپاره يې نويو بازارونو ته اړتيا درلوده دنويو جنگي کبنتۍ گانو او عسکرو په مرسته يې دنويو مستعمرو په پيدا کولو پيل وکړ. په ځانگړې ډول هغوی اسيا و افريقا ته مخه کړه چې نيول شوي سيمې به يې له وگړو سره يوځای لوټولې، د دوی دغه عمل دخلکو مقاومت راپاروه او د هغوی پر وړاندې يې په بغاوتونو پيل وکړ چې ښې بيلگې يې دهند لوی پاڅون او په چين کې د تايپينگانو شورش دی چې مونږ په پدغو مستعمرو کې دخلکو مبارزې او د يرغلگرو او استعماري طاقتونو کرښې ټولې په راتلونکو فصلونو کې تر مطالعې او څيړنې لاندې ونيسو، چه په هغو کې به داسې ستر ستر هيوادونه لکه: هند، چين، اندونيزيا، عثماني خلافت، جاپان او نور مسایل شامل دي.

اندونيزيا دنويو پيړيو له پيل څخه تر ۱۸۷۰ م پوري

د اندونيزيا اوسني وگړي د دغه ځای اصلي اوسيدونکي ندي، بلکې دادهغو خلکو اولاده ده کوم چې نژدې ۴۰۰۰ کاله دمخه د چين له جنوب لويديځې

سيمې څخه دلته راغلي، په همدې اوږده موده کې هنديانو هم دغو ځمکو ته دسروزرو او قلعي د موندلو په موخه سفرونه وکړل او هملته ميشته شول چې په اومه او اتمه ميلادي پېړيو کې يې هندويې او بودايې مذهبونو هم اندونيزيا ته وليږدول او هلته يې خپور کړ. همداراز په پنځلسمه ميلادي پېړۍ کې اسلام مقدس دين هم د هندي مسلمانو سوداگرو په واسطه د اندونيزيا په ډيرو ټاپوگانو کې خپور شو.

تر ۱۴ ميلادي پېړۍ پورې د اندونيزيا هيواد له کورني او ملي يووالي څخه بې برخې و ترڅو په همدغه پېړۍ کې موجاپاهيت د دغه هيواد ملي يووالي تامين او خپله امپراطورۍ يې ترکمبوديا، ملايا او فيليپين پورې پراخه کړه، خودغه امپراطوري په پای کې دهغو امارتونو د دودداره حملو په نتيجه کې ړنگه شوه کومو چې د اسلام مقدس دين منلی وو. دغې حالت تر ډېره دوام وکړ.

اندونيزيا د هالينډيانو د يرغلونو په پيل کې

په ۱۷ ميلادي پېړۍ کې اندونيزيا درې ميلونه وگړي درلودل. اولوي جزايري يې ستوماترا، بورنيو، جاوا، لويديځ ايران او ستولاسي (سلب) دي چې د هيواد ۹۰٪ خاوره همدغه ټاپوگان جوړوي، د دغه هيواد مهم پيداوار عبارت دي له: دالچيني، رابر او تنباکو....

ددې له پاره چې د موجاپاهيت امپراطورۍ له منځه تللې وه نو په ۱۷ ميلادي پېړۍ کې د دغو ځمکو ترټولو پياوړی دولت د جاوا دولت وو چې د ماترام په نامه يادیده البته چې دغه دولت دهغو کوچنيو محلي حکومتونو څخه

جوړ شوي وو کوم چې د دولت تر رهبرۍ لاندې سره يوځای شوي وو، ياده دې وي چې دغه ځمکې د اندونيزيا تر ټولو حاصلخيزه او گڼ ميشته سيمې وې او ددې تر څنگ د منځنيو پيړيو د پرمختللي فرهنگ لرونکي هم وي، د ماترام سلطان سوسوهانان نومیده چې د اندونيزيا خلک ورته ډېر درناوی لري.

په غربي جاوا کې هم په ۱۷ ميلادي پيړۍ کې يو پياوړی دولت د بانتام په نوم را څرگند شو. د سوماترا په ټاپو او ځينو نورو ټاپوگانو کې امارتونه موجود و. همدغه مهال پدغو قبيلوي ټولنو کې په تدريجي ډول طبقاتي ټولنه را څرگندیده. ددې لپاره چې تر دغه مهاله ځينو اروپايي هيوادونو ډېر پرمختگونه کړي و او دنورو ځمکو د نيولو په هڅه کې و نو اندونيزيا هم دهغو تر يرغلونو لاندې راغله.

په اندونيزيا کې داروپا يانومداخلي:

پرتگاليان په ۱۶ ميلادي پيړۍ کې دخپلو بېړيو په مرسته لمړی د مولوک ټاپو او بيا وروسته نورو سيمو ته ورسيدل. هغوی د بڼې ادارې په موخه دغه لوی هيواد په څو برخو ووېشه د پرتگاليانو د غوکړنو د هالنډيانو پاملرنه هم دغه هيواد ته راوړوله خو هالنډيواځې نه و بلکې نورو اروپايي هيوادونو هم د اندونيزيا دلاندې کولو هيله درلوده، خو هالنډ پدغه برخه کې تر نورو وړاندې شو ځکه دغه کار د نوموړي هيواد ډېر کمزوری کړی وو، او وضع د هالنډ په گټه وه ځکه نوموړی لدغه حالت څخه په گټه اخستنې لمړی له محلي اميرانو سره

سوداگريزو تړونونه لاسليک کړل او پدې ډول يې ترټولو مخکې جاوا،
سوماترا او جاگارتا د ځان تابع او د خراج ورکولو ته اړکړ.

دهالندېانو بنکيلاکگروسلوک

۱۷ ميلادي پيړۍ په نيمايي کې دهالندې شرقي هند کمپنۍ جوړه شوه
دغې کمپنۍ دنده درلوده، ترڅو دخپل استعماري دولت په ملاتړ د اندونيزيا مهم
صادرات لکه درمل او نوريه خپل انحصار کې وساتي. خبره تردې ورسیده چې
د شرقي هند کمپنۍ له اجازې پرته کښت نه شو کولای او که چېرې به يې دغه
کار وکړ نو ټول حاصل به ترې په زور اخستل کیده.

دهالندي کمپنۍ له هغو اميرانو سره مرستې کولې کومې چه دخپل جگړو
په حال کې وو او پدې وسيله يې د کمپنۍ واک پياوړی کاوه، کله چې دوی ځانونه
بڼه پياوړي کړل وروسته تر هغې يې پدغه هيواد کې په ظلم او استبداد او پيل وکړ
چې حتی ځينې وگړې مجبور وو ترڅو د هالنديانو د ظلمونو له لاسه خپلې سيمې
پرېږدي او تنبتي، همدغه مهال دوی په سوداگري پيل وکړ او اروپاته يې
د صادراتو له لارې ډېرې پانگې راټولې کړلې دوی د اتلسمې پيړۍ تر نيمايي
پورې ټول هيواد لاندې کړ.

په پيل کې دهالندې د شرقي کمپنۍ هغو اروپائيانو ته چې په اندونيزيا کې
وو څه نه ويل خو وروسته يې خپله رويه بدله کړه.

هالينډيانو په اندونيزيا کې په کرهڼه پيل وکړ او د قهوي کرل يې پيل کړل ،ددې ترڅنگ دغه هيواد په اندونيزيا کې د ځايي وگړو څخه د پوځ په جوړولو هم لاس پورې کړ ترڅو د دغه پوځ په مرسته د اندونيزيا بغاوتونه وټکوي.

هالينډ د اندونيزيا د درملو انحصار په واک کې درلود او د دغو کښت يې هم پخپله کاوه او بل چاته د دغو د کښت اجازه نه وه چې دغه کار خلک له لورې اوفقسره لاس او گريوان کړل، په پيل کې د شرقي هند د کمپنۍ واک د پرياوړي وو خو وروسته کمزوری شو چې هغه هم ځانته عوامل لري.

دهالينډ پروړاندې د اندونيزيا د خلکو مبارزه:

دهالينډيانو د حملو، د شرقي هند د کمپنۍ له لورې د دواگانو انحصار او د لوړ مالي وضع کولو د خلکو نارضايتي لاسپې د پرولې او د دغوی کرکه او نفرت راپاریده چې دا ټول په پای کې دهالينډيانو پروړاندې په يو غورځنگ بدل شو ، سره له دې چې مرکزي حکومت هم مجبور کړای شو چې هالينډيانو ته خراج ورکړي.

په هر صورت په پيل کې دغه بغاوتونه دومره منظم نه وه خو په پای کې د شوبالات نومې مويې مشري لاندې يو قوي پاڅون پيل شو، هغه وکولای شو چې نور غلامان تر خپلې مشري لاندې راټول او دهالينډيانو پروړاندې مقاومت وکړي ، له يولورې کورنيو پاڅونونو او له بل لورې دهالينډيانو پروړاندې د انگليسانو سيالۍ هم پيل شوې. په ۱۸۴۰-۱۸۵۰م کلونو پورې انگليسي قوتونه اندونيزيا ته ورسيدل او د صبح ، بروني او ساراواک ټاپوگان يې ونيول.

خوتر دې لا وړاندې د شرقي هند کمپنۍ د اندونيزيانو د مقاومت او انگليسانو د رقابت په پايله کې کمزوري شوي و، ځکه کمپنۍ ونشو کړای له لويو ځمکه والو څخه ماليې راغونډې کړي. مگر همدغه مهال انگليسانو د هالينډيانو مرسته وکړه ترڅو د کمپنۍ حالت ښه شي، کمپنۍ هم په ۱۸۲۴ م کال خپل ځواک بيا پياوړی کړ. د دغو مرستو په بدل کې انگليسانو په اندونيزيا کې سوداگريز امتيازات تر لاسه کړل، دانگريزانو تر مرستو هالينډيانو يو ځل بيا پخپلو پښو ودریدل او بريالي شول ترڅو د مبارزينو پروړاندې په کلکه ودریږي.

په انگليسانو پسې جاپاني او امريکايي سوداگرم اندونيزيا ته ورسیدل او د دغه هيواد رېږ، قلعي، تيلو او نورو طبعي زيرمو په رايستلو يې پيل وکړ.

پدې توگه د اندونيزيا د خلکو مقاومت مات او دغه هيواد درينمې پيړۍ د هالينډ ترواکمنۍ لاندې تېر کړل. پدغه دوران کې بهرنيانو او په ځانگړې ډول هالينډيانو د اندونيزيا د پراخه او شتمن هيواد ډېرې شتمنۍ لوټ کړې او پر ځايي يې وگړو يې ډېر ظلمونه وکړل.

دریم فصل

هندوستان

مساحت: 3287590 Km^2

دنړۍ ۷ لوی هېواد دی.

نفوس: په ۱۹۹۸ میلادي کال کې یې نفوس ۹۸۴۰۰۳۲۸۷ وو.

اداري ویش: ۲۵ ایالتونه او ۷ اتحادې سیمې

ښارونه: کلکته، مومبي یا پخوانی بمبي، مدراس، بنگلور،

حیدرآباد، احمدآباد، کانپور، ناکپور، لکنهو، جیپور او داسې نور

په هند کې سلگونه قومونه میشت دي چې مشهوریې ۱۵ دي: کشمیري، راجستاني، پنجابي، هندي، بیهارې، بنگالي، اسامي، اریایې، مرته، تلوگو، تامیلی، مالایا، او کاناري دي.

ژبه: ۸۴۵ ژبې لري چې لدې جملې څخه یې ۷۲۰ ژبوو یونکې له ۱۰۰۰۰۰ لږ دي. ۳۰٪ وګړو ژبه یې هندي چې همدا ژبه یې مورنۍ او لمړنۍ ژبه ده.

انګلیسي یې د اداري چارو، اقتصاد او سیاست ژبه ده.

اساسي قانون د مطبوعاتو، اداراتو او ښوونځیو لپاره ۱۵ ژبې په رسمیت پیژني.

مذهب یې هندو او تقریبا ۸۰٪ خلک یې د هندو مذهب پیروان دي.

رژیم: غیر مذهبي، دموکرات او فدرالي جمهوریت

ولسي جرگه يې د لوگ سبا او مشرانو جرگه يې دراجا سبا په نوم ياديږي.

سياسي ډلې: بهارينا جانتا پارتي، کانگرس، جانتا دال پارتي، دهند کمونست گوند، ټول گوندونه ۲۲ دي.

صنعت: ټوکران، خوراکي مواد، اوسپنه، فولاد، سمنټ، زراعتي ماشينونه، کاغذ، شيشه، کيمياوي مواد، موټران، الوتکې، وسلې، اورگاډۍ، دکانونو استخراج او دهغه ماشينري، پتروشيمي توليدات، دبريښنا سامان، کيبلونه، ساختماني ماشينونه، اتمي منابع، چرم، لاسي صنعت، او په سلگونو نور....

کرنيز توليدات: وريجې، غنم، تيل لرونکې ونې، پنبه، کنف، چای، وربشې، گني، طبي بوټي، غوښه، لبنیات او هڅی.

خاروي: غوا او غواگانې، وزې، مینبې، پسونه، خوگان،

نړيوالې لانجې: چين، بنگلديش سره سرحدې لانجې لري، له پاکستان سره د کشمير پر سر، د پاکستان او هند داوېوېش مسئله هم يوه لانجه ده.

تاريخ: ۱۱۹۱ ميلادي کال د غوري پاچا له لورې هندي واکمن پریتوي راج مات شو او پدې توگه داروپائانو ترعروج پورې په شمال او ټول مرکزي هند کې د مسلمانانو واکمني ټينگه شوه. وروسته بيا قطب الدين (۱۲۰۶-۱۲۱۵) پورې نورې سيمې ونيولې. او سلطان التيمش دغه واکمني نوره هم پياوړې کړه (۱۲۳۵).

وروسته اړودور پيل شو اوبيا سلطان جلال الدين غلجي دهند دغلجيانو سلسله پيل كړه نوموړي دخپل زوم اووراره سلطان علاوالدين له لوري ووژل شو، اوپخپله واكمن شو چې دهمدي واكمنۍ پرمهال تقريبا ټول هند فتحه شو، **وروسته** لړۍ راغله. اوپه ۱۵۱۴ م كال كې له منځه ولاړه. اوپه هند كې دمسلमानانو او هندوانو جلا جلا واكمنۍ رامنځ ته شوې.

په ۱۴۹۸ والكو روگاما پرتگالي دهند دگاليكوټ بندرته ورسيد او هلته يې له اروپا سره د سوداگرۍ بنسټ كېښود.

دوه كاله وروسته بل پرتگالي الوارز كابرال دهند په كوچني كې ځای پرځای شو. په ۱۵۰۳ كې البوكرک دلته يوه مهمه اړه جوړه كړه. پدې توگه پرتگاليان دهند په جنوبي سمندري پولو كې ځای پرځای شول. دوی په ۱۲ پيړۍ كې په هند كې پياوړي اروپيان بلل كيدل.

ظهیرالدین محمد بابر شاه په ۱۵۲۶ میلادي دهند د مغولانو سلسله جوړه کړه، دهمدغې سلسلې دواكمنۍ پرمهال وو چې نورواروپايانو دهند هېواد ته مخه كړه

هندوستان دنويو پيړيو له پيل څخه تر ۱۸۷۰ م پوري

د ۱۶۴۰ څخه وړاندې دهند حالات:

په ۱۱۹۱ ميلادي كال د غوري پاچاله لورې هندي واکمن پريتوي راج مات شو او پدې ډول هند ته داروپائيانو تر راتگ پورې پدغه ملک په شمال او مرکزي برخو د مسلمانانو واکمني ټينگه وه ، وروسته بيا قطب الدين ۱۲۱۵-۱۲۰۶ کلونو ترمنځ يو شمير نورې سېمې هم ونيولې او په راوړوستو کلونو کې سلطان التيمش دغه واکمني نور هم پراخه کړه. (۱۲۳۵) تردې وروسته اړود ورپيل شو ترڅو په ۱۲۹۰ کال سلطان جلال الدين غلجي دهند د غلجيانو د لړۍ بنسټ کېښود ، خو هغه هم دخپل وراره چې زوم يې هم وه له لورې ووژل شو ، سلطان علاوالدين يوباکفايته شخص وه چې دهمده د واکمنۍ پرمهال نژدې ټول هند فتحه شو.

وروسته د تغليقيه لړۍ رامنځ ته شوه چې تر ۱۵۱۴ م کال پورې يې دوام وکړ ، په ۱۵۲۲ ميلادي کال ظهيرالدين محمد بابر شاه دهند د مغولانو سلسله جوړه کړه ، دهمدغې لړۍ د واکمنۍ پرمهال وو چې داروپائيانو پاملرنه هندوستان ته ډېره شوه.

دغه هيواد د نړۍ له لوي هيوادونو څخه دي چې د نفوسو له پلوه هم په نړيوال ډگر کې دوهم ځای لري ، دهند ډېری وگړي په کرنه بوخت وو چې په اشتراکي ډول به يې په هغو کې کار کاوه او دخپلو محصولاتو نيمايي برخه به يې دولت ورکوله ، ددې ترڅنگ اهنکري او نجاري هم په مهمو بوخت تياوې کې شميرل کيدلې. هند د ډېرو مانوفاکتورونو لرونکی هېواد وو چې ډول ډول توکران پکې اوبدل کېدل چې نړيوال شهرت يې درلود او اروپايي هېوادونو ته هم صادريدلې.

ډهلی په ۱۲ ميلادي پيړۍ کې دنړۍ د لويو او ښکلو ښارونو له ډلې شمېرل کيده، دهيواد وگړي په خو طبقو ویشل کيدل لکه روحانيون، بزرگران، پوځيان او د ټولنې کښتنۍ طبقه، چې وروستي يې له ډېرو حقوقو څخه بې برخې وه حتی چې روحانيونو هم له هغوی سره سم چلندنه درلود، دغه مهال نژدې د ټول هند واکمني د جلال الدين اکبر په لاس کې و چې خلک يې د ډېرو لوړو ماليو ورکولو ته مجبورول چې په پايله کې کورنۍ جگړې وې او ډېره گټه يې انگرېزانو ته ورسیده چې د ډېروخت لپاره يې پردغه لوی او شتمن هېواد واکمنۍ وکړه.

په هند کې داروپائيانو نفوذ

پرتگاليان: لمرني اروپائيانو چې هند ته ورغلل پرتگاليان وو په ۱۴۹۸ کال پرتگالي واسکودوگاما دهندد کالیکوټ بند ته ورسید او هلته يې له اروپا سره د سوداگرۍ بنسټ کېښود تر نوموړي وروسته په ۱۵۰۰ ميلادي کال یوبل پرتگالي الوارزکا برال دهند په کوچين نومې ځای کې ځای پرځای شو او روپسې په ۱۵۰۳ ميلادي کال البوکرک په کوچين کې يوه مهمه اډه جوړه کړه.

داهغه مهال دی چې جلال الدين دهند واکمن و، کله چې واسکودوگاما د پرتگال حکومت ته خپل راپور ورکړ نو پرتگال هم خپل عسکر هند ته واستول دوی له جلال الدين اکبر سر خبرې اترې پیل کړې چه دهغو په جريان کې دغه هندي واکمن د عيسوي دين شو، ډېره مينه پيدا کړه، پرتگاليانو هم هغه ته مذهبي روحانيون وروليږل ترڅو ورسره د عيسوي دين په هکله پراخ مذاکرات وکړي، پدې ډول د پرتگاليانو او جلال الدين اکبر ترمنځ ډېرې ښې اړيکې جوړې شوې،

او ترڅو چې هغه ژوندی وو، پرتگاليانو په هند کې پريکنده عمل ونکړ خو کله چې هغه مړ شو يعنې د شاه جهان دواکمنۍ پرمهال دوی هڅه وکړن ترڅو ځينې برخې ونيسي خو شاه جهان دواکمنۍ پرمهال دوی هڅه دهند ځنې برخې ونيسي خو شاه جهان ورته ماتې ورکړه او پرځای يې کښينول، ترپرتگاليانو وروسته هند د فرانسويانو حملو لاندې راغی اوله نورو سره يې سيالۍ پيل کړې.

فرانسويان: دوی په کال ۱۵۴۲ کې هند ته ورغلل او دانگريزانو ډېر پياوړي سيالان گڼل کيدل، په ۱۴۴۹ کال کې د فرانسوي سياست پونه کولمېر په نوبت د فرانسې د شرقي هند کمپنۍ جوړه شوه چې دولت له لورې يې ملاتړ کېده خو فرانسويانو نظر هند ته د مدد غاسکارهيواد ډېر خوښاوه خو بيا هم هغوی هيله درلوده چې په هند کې خپلې اډې ولري، دوی په ۱۵۷۲ م کال د بنگال حاکم نواب بنايسته خان يوه ټوټه ځمکه فرانسويانو ته وېشله چې هغوی پکې د چندرانگو فابريکه جوړه کړه او په دې توگه نور هم پياوړي شول په ۱۷۴۲ کال د بېلکس دهند کارونو ته ورگډ شو او د فرانسويانو کارونه لاسپسې بڼه شول، د بېلکس يولوی سياست پوه وو، چې سوداگري يې د سياست تراغيزلاندې راوستله او د لمړي ځل لپاره يې په هندوستان کې د فرانسوي امپراطورۍ د جوړيدو فکرو کې خوندونو موږي دغې مفکورې ډېر دوام ونکړ، انگليسانو دده لدغې مفکورې گټه واخيسته او د بېلکس او انگليسانو ترمنځ کشمکش پيل شو.

د انگليسانو او فرانسويانو سيالۍ او د ځمکونيو ل:

د مغلو د امپراطورۍ د زوال نه دمخه داروپايي سوداگريز تيدونکي نفوذ په کورنېو پېښو اغېزغورځولې وه ، اروپايي سوداگري شرکتونه په ناپاراوکروماندل کې کلکې سوداگريزې اډې جوړې کړې وې ، انگريزان همدغه مهال وپوهيدل چې په اندونيزيا کې يې کوم مهم کارله لاسه پوره ندي نوځکه هند او منځني ختيځ ته متوجې شول. د فرانسې د شرقي هند د کمپنۍ اصلي اډه د مدراس په جنوب پوند بحري کښې وه او د انگريزانو اصلي تجارتي پایگا په مدراس کې جوړه شوې وه ،

د ۱۸ پېړۍ کې مرکزي واکمني کمزوري وه د ځواکمنو اشرافو ترمنځ د ځان غوښتنې او سيالۍ تمايلات زيات ول چې اروپايي شرکتونه له هغو څخه ډېره گټه پورته کړه او د هندي ځمکوپه نيولو پيل وکړ. د ځمکوپدغه لاندې کولو کې اصلي سيالان دانگليس او فرانسې سوداگريز شرکتونه وو ، په پيل کې فرانسويانو يولې برياليتوبونه ترلاسه کړل ، فرانسوي کارپوه او د فرانسې استازې لمړني څوک وه چې له هالينډي تکتیک څخه په گټې اخستنې سره يې له بومي اوسيدونکو څخه يو پوځ جوړ کړ چې پلمه يې هم ددغه کارله پاره له هغه اشرافو څخه دفاع او ملاتړ وکړ ، کوم چې د جگړې په حال کښې وو ، خو وروسته يې وکولای شول ترڅو د هند په مختلفو سيمو کې خپل پوځونه ځای پرځای کړي.

د بنگال لوتول: په بنگال کې دهغه ځای حاکم سراج الدوله د انگريزانو پروړاندې ډېر کلک مقاومت وکړ. خو کلايو انگريز د سراج الدوله د پوځ له يو ډېر مهم قوماندان چې مير جعفر نومیده ، سره يو پټ تړون لاسليک کړ ، پدغه تړون کې ليکل شوې وو. چې مير جعفر ته به د مرستې په بدل کې د بنگال سلطنت ورکړل شي

، نوهماغه وو چې دپلاسي په جگړه کې دنواب نوي زره کسيزپوځ ماتې وخوړه،
دميرجغفرخيانت دنواب دخپلواکۍ غورځنگ ته ډېر کلک گوزار وو، ځکه هغه
دانگريزانو له لورې ونيول شو او اعدام کړای شو، دبنگال د نيولوله مدرکه
دشرقي هند کمپنۍ ته ۳۲ ميلونه پونډه گټه په لاس ورغله چې له دغو پيسو څخه
بې ۲۱ ميلونه دکلايو او دکمپنۍ دافسرانو او مامورينو جيبونو ته ورغلې او په دې
ډول خاين ميرجغفرهم واک ته ورسيدل، ډېری نوابان دشرقي هند کمپنۍ ترواک
لاندې راغلل او مجبور وو چې دانگريزانو امرونه ومني او که به يې شرکت
دغوښتنو سره سم کارونکې نودنوابۍ څخه گوښه کيدو او خبره تردې ځايه
ورسيده چې که هرچاغوښتل نواب شي بايد په کروړونو روپۍ يې شرکت ته
ورکړي وای.

په هند کې دانگريزانو دحکومت جوړيدل

انگريزانو دشرقي هند کمپنۍ ترجوړيدلو وروسته ډېر برياليتوبونه
ترلاسه کړل. په هند کې دانگليس ددولت دپرمختگ او پرمختيا اصلي علت
دفرانسوي دوپلکس له اصولو څخه استفاده وه يعنی دشهزادگانو په خپلمنځي
مشاجرو کې مداخله، دځای وگړو گمارل تفرقه اچول او حکومت کول. دهند
دنيولو جگړه په ۱۷۵۷ م کال پيل او تر ۲۰ زيات کلونه پېدوام وکړ، دشرقي هند
کمپنۍ دراز رازو شونو څخه په گټې اخستنې سره دهند خلک توهين او حقير
کول. هنديان يې په ډېرو حقيرو دولتي دندو گمارل پداسې حال کې چې

انگليستان له ډېرو امتيازاتو څخه برخمن وو او په حساسو پوستونو کې به گمارل کېدل، وروسته ترهغې چې انگليسان پر فرانسويانو بريالي شول نو د ټول هند د نيولو تکل يې وکړ او دغه کار يې له بنگال څخه پيل کړ چې د وخت څخه په تيريدو سره د ټول هند واکمنان شول. په بنگال کې له ۱۷۴۰ م څخه تر ۱۷۵۲ م پورې علي وردې واکمن وو، چې له ځانه يې ډېره مېړانه او لياقت ونبود کله چې نوموړی په ۱۷۵۲ م کال مړ او پر ځای يې سراج الدوله کيناست.

دغه شخص لکه څنگه چې پوهيږو له انگرېزانو سره بني اړيکي نه درلودلې علت يېدا وو چې انگرېزانو د سراج الدوله له اجازې پرته د استحقاقاتو په جوړولو لاس پورې کړ مسلمانانو د کلايو تر راتگ دمخه په کلکته کې د شرقي هند په کمپنۍ حمله وکړه او د هغوی سنگرونه يې وران کړل.

انگليسان هم په قهر شول او يو ځل بيا يې دغه ځای حمله وکړه او د مرکلي مشهوره کلا يې نيوله ترڅو چې د علي نيگرترون لاسليک شو او جگړه پای ته ورسیده د ترون مواد په لاندې ډول وو:

۱. سراج الدوله بايد د انگيسانو ټول هغه څه چې پدوی پورې اړه لري بيرته ورته ورکړي.

۲. اجازه دې ورکړل شي چې د انگليس سوداگريز توکي د هندوستان لدغه ولايت څخه پرته له گمرکي محصول څخه تير شي او په بدل کې به د نواب د بنمن دوی خپل د بنمن گڼي او د اړتيا پر مهال به ورسره مرسته کوي، رابرت کلايو چې يو لوی سياستوال وو، دغه ماموريت کې بريالي شول او د سراج الدوله د له منځه

ورلو نقشه يېجوړه کړه ، دپلاسي په جگړه کې چې په ۱۷۵۷ م کال دکلکتې او خورشيد اباد ترمنځ پېښه شوه ، سراج الدوله ماتې وخوړه او په شاه شو ، سره ددې چې دغه جگړه دومره لويه نه وه ، خوبيا هم ټاکوونکي وه او دهند راتلونکي يې وټاکله ، دجواهر لعل نهروپه وينا پر هند باندې د برتانيا واکمني دپلاسي له جگړې څخه پيل شوه ، سره ددې چې انگرېزان په بنگال کې بريالي شول خوبيا هم ددغه هېواد په غربي سيمو کې له ستونزو سره مخ وو .

د مرهټه خلکو د انگرېزانو پروړاندې نوي لښکر جوړ کړ او يوڅه موده يې دهغوی پروړاندې جگړې وکړې خو د مالي حالاتو د خرابوالي له امله دغه پوځ هم له منځه ولاړه چې په پايله کې يې جنوبي او مرکزي هند د انگرېز ضميمه شو .

لنډه دا چې د ۱۸ پيړۍ په پای او د ۱۹ پيړۍ تر پيل پورې د انگرېزانو واکمني په دغه هېواد کې ډېره پياوړې شوه ، په هند کې دانگليس د نفوذ تر پراختيا وروسته له افغانانو سره لا ډېر ټکرونه پيل شول ، ددغو برياليتوبونو علت د ښو و سلو ، ښه نظم او تر ټولو مهمه د ښه سمندري ځواک لرل وو .

که انگرېزانو به ماتې وخوړه خوله منځه نه تلل ځکه نه يواځې دا چې هغوی ښه جنگيالي وو ، بلکې نظر خپلو سيالانو ته ډېر زيرک او هوښيار هم وو . دوی کولای شول دخپلو سيالانو له خپلمنځي اختلافاتو څخه ګټه پورته کړي چې په دې توګه دوی پياوړي کيدل او سيالان يې کمزوري کېدل او ياهم له منځه تلل . چې کمزور و شو يو راجا ګانو او ځمکه والو به بيا له انگرېزانو سره مرستې پيل کولې .

تروا کمن کډ وروسته بيا تر ۱۹۱۴ م کال پورې په هند کې دانگليسانو روش

په هند کې دانگليسانو د کړنو په اړوند د شرقي او غربي پوهانو له لوري په ۱۹-۲۰ پېړيو کې ډېرې ليکنې شوي دي. ممکن د دغو يوه برخه د بڼه نيت يا بدنيت له مخې وي خو يو عمده برخه يې پرواقيتونو ولاړه ده او تريوې اندازې د ليکوال د بې بري قضاوت څرگندونه کوي.

لدغه ليکنو څخه يو هم د ((فضايع الدول الاستعماري الشرق انگلسترافي في الهند))

پدغه کتاب کې دانگليسانو د کړنو او د هند د خلکو په هکله ليکنې شوي دي. لکه د کلايو چې پخپله يېله هند څخه درې ميلونه پونډه بډي واخستې او په لندن کې يې د شرقي هند د کمپنۍ د مشرتابه په عنوان په يو مکتوب کې راشي، وليکل ((ستاسې مامورين دانگلستان د پاچادتوري په زور د بډوله مدرکه ژوند کوي څوک چې لس پونډه معاش لري زړپونډه يې مصرف دش، که چيرې بډي اخستل بسنه ونکړي نو د خلکو د شتمنيو په لوتولو پيل کوي. دغه کار دانگليس په ټولو ادارو کې رواج لري.

لار د وارن هاسټينگنز چې په هند کې دانگريزانو تر ټولو يې رحم حکمران وو. پخپله دانگلستان د مجلس ريس ته په خپل مکتوب کې داسې وليکل: (په هند کې ډېر ظلم دانگليسانو په مرسته کيږي. ما پخپله وليدل چې دانگلسانو د

قواو لمړيو ليكو د خلكو شتمني چوراودنښخو پر عزت يې تيری وکړ، په همدې خاطر هرکله چې يولورته دانگريزانو د سفر خبر خپور شي نو د سلگونو کليواو بانډو خلک يوځای فرار کوي او دغه ځايونه له اوسيدونکو خالي کيږي. د دغه انگليس نظريه وه چې د بنگال د حکومت د نواب يولورپوري چارواکي چې امير کبير نوميده يواځې پدې گناه چې يوڅه مالگه اوباروت يې پيرلې وه، سره ددې چې دانگليس په انحصار کې هم نه وو په ځنځيرونو تړل شوي، کلکتې ته راوړل شو. د مجلس غړو د هغه د غوږ او پزې د پرې کولو تقاضا وکړه او ورته سزا ورکړل شوه.

مالي دويمره لوړې شوې چې بزگرانوله زراعت څخه لاس واخيست او په هند کې لويه قحطي راغله چې په پايله کې يې په ميلونونو انسانان مړه شول. دغه مهال دنوکانو ايستل، د غوږونو غوڅول، وهل او ټکول بې اندازې ډېر رواج وو.

د هند عامو وگړو چې دغه حالت لیده نو په ډېرو سختو شرايطو به يې قرضيې اخستې ترڅو ماليې او د لويو ځمکه والو اجارې ورکړي، يو انگليس چارواکي چې په هند کې په ۴۵ جرمونو تورن وو او مستر پترسن نوميده د محکمې له لورې بری زمه وگڼل شو، همدارنگه تردې وړاندې نور کلايو هم په هند کې له ټولو جرمونو څخه برايت واخيست. انگليسانو په خپلو دغو کړنو سره غوښتل دهند د خلکو عزت او شرف تر پښو لاندې کړي.

انگليسانو ډېر مصارف کول ترڅو په نړۍ کې دهند يانو شخصيت او کرامت ته سپکاوی وکړي، دوی غوښتل نړيوال پدې قانع کړي چې هند د ملي خپلواکۍ او اذادۍ حق نه لري. پداسې حال کې چې تاريخ دهند د خلکو اتلواليو او اخلاقو

کيسې ليکلې. انگريزانو داسې اقتصادي اوسياسي شرايط برابرول چې خلک ددغه اشغالگرو د بنمن پر وړاندې مبارزه ونه پيژني. هغويو شمير خلک په پيسو، مدالونو او نورو امتيازاتو روږدي کول ځکه دوی غوښتل ترڅو ددغه هېواد دوهم نسل يو فرمايشي نسل وروزي خو انگليسانو پدغه کار کې يواځې نه ول، محلي واکمنان، لوی ځمکه وال او بومي پانگوال يې بنه مرستندويان وو. دوی پدې نه پوهيدل چې د تل لپاره ديوملت د تکامل مخه ډپ کول امکان نلري. او په هره وسيله چې وي هغه دارتفا پر لور خپله لاره خلاصوي. بيا هم انگليسانو پدغه هېواد کې خپلومنفي کړنوته دوام ورکړ. خلک دومره بې وزله شول چې حتی د خوراک لپاره يې څه نه شول پيدا کولې. دبيلگې په ډول په زرگونو خلک به په اخترونو او ودونو کې د يوې مړۍ ډوډۍ، د خوراک لپاره ډېرولو پر تو سيمو ته تلل، که چيرې به ناوخته ورسيدل او يابه څه په لاس ورنه غلل نوله ډېرې نااميدۍ سره به بېرته خپلو کورونو ته ستنيدل حتی د لارې په اوږدو کې به يې اولادونه او ماشومان له لورې، تندې او مريضۍ څخه مړه کېدل. ډاکټر اسپري په خپل مشهور کتاب (مډرن انډيا) کې ليکلی.

په ۱۹ پيړۍ کې به دهند د گورنر جنرال په امر انگليسي عسکرو چه کوم کلی په زور ونيوو، نو هغه ته به يې اور و اچاوه او د هغه ځای نارينه وگړي به يې اعدامول، هغه وړاندې ليکي ما پخپله وليدل چې خلکو دا ونوپانې شکولې او هغه به يې خوړلې او بنځوبه خپلې لورگانې په ډېره ارزانه بيه خرڅولې ترڅو پرې ځانته خواړه رانيسي چې همدغه مهال ما هم يوه اوه کلنه نجلی په اوياروپی واخيسته. په داسې حال کې ده چې دهندوستان سترهېواد د ډېرو حاصلخيزه

ځمکواو طبعي زیرمولرونکې دي ، چې دهغوله محصولاتو څخه په لندن کې ډېرې لويې لويې ماڼۍ گانې جوړې شوي دي.

ويل دورانته په خپل مشهور کتاب ((اختناق هندوستان)) کې داسې ليکي: تر ۱۹۰۷م کال پورې د ټول هندوستان د معارف بوديجه دوه ميلونه ډالره وه ، پداسې حال کې چې عسکري بوديجه ۴۳ ميلونه ډالره وه.

انگلسانو کونښن کاوه ترڅو دغه هېواد دخپل صنعت لپاره داوموموادودتهيه کوونکي په توگه وساتي ، دهندپه فابريکو کې نژدې دوه ميلونه ښځواو ماشومانو کارکاوه ، ددې لپاره چې دکارساعتونه ډېروو ، هندي ښځوبه خپل ماشومان دترياکوپه واسطه ويده کول ، دتارياکوکښت انگيسانو کاوه . په هندکې مشروبات هم ډېروو . ډېرې هټۍ گانې به دتارياکودپلورولو لپاره پرانيستې وې ځکه انگريزانودخلکودروږدې کولو هڅې کولې ، ځکه دوی غوښتل ترڅو دټول هند دکارونو په راس کې پخپله ځای ولري ، او هنديان ددوی ترلاس لاندې کار وکړي ، ولو که دغه هنديان هرڅومره لايقه هم وي . ناروغيو په ميلونونو هنديان دمرگ کندې ته ورټيل وهل ، يواځې له ۱۸۷۸م کال څخه تر ۱۹۰۰م کال پورې پدغه هېواد کې پنځلس ميلونه خلک له لوږې څخه مړه شول . هندي صنايع له مينځه لاړې او هنديان دومره شکنجه شول چې هيڅ مسکايي په شونډو ، نه ليدل کيده.

خلورم فصل

چين

چين دمنځنۍ اسيا يوه پراخه برخه نيولې ده ، دغه هېواد خاورې او نفوسو له درکه داروپا له ټولې وچې څخه غټ هېواد دی. هغه وخت چې ددغه هېواد په شمال ختيځ کې د دوسولې په سيمه باندې لمردنگ ولاړ وي په لويديځ کې دپاميرپه څوکو لاشپه وي . کله چې په شمال کې واوره پرته وي دهاي نان په ټاپوکې پسرلنی کښت پيل شوی وي.

ددغه هېواد پلازمينه بيجنگ يا پيکينگ دی اونن ورځ دنفوس له پلوه دنړۍ لمړی هېواد دی تقريبا (۱۲۳۲۹۱۴۲۵۸) نفوس ۲۲ ولايتونه ، ۵ خودمختاره سيمې او څلور ښاروالۍ سيمې لري.

تايوان چې نن ورځ د يو خپلواک هېواد په توگه راڅرگند شوی دی، مخکې د چين برخه وه. او د انقلاب په کلونو کې لدغه هېواد څخه جلا شو خو چين اوس هم د تايوان جمهوريت دخپل هېواد د يو ولايت په توگه ځان بولي. همداراز دهانگ کانگ ټاپوچې ۹۹ کاله دانگلستان له لورې اداره کېده، په ۱۹۹۷ م کال بيرته چين ته وسپارل شو او د سکاو ټاپو چې د پرتگال له لورې اداره کيده هم دغه هېواد ته وسپارل شو، چين له هند، جنوبي کوريا، ويتنام، روسيې، تاجکستان او نورو سره اوس هم سرحدي لانجې لري.

نژدې ۲۲ ميلونه چينايان لدغه هېواد څخه بهر په ټايلنډ، ماليزيا، اندونيزيا، ويتنام، لاوس، سنگاپور، برما، فيليپين، هاوايي، کوريا او هند کې هستوگنه لري، چې درايبې ورکولو له حق څخه برخمن دي.

د چين اوسني مشهور بڼارونه دادي: شانگهای، تنجن، شن يانگ، جنگ زو، کانتون، اوتا، نان کيننگ، تان يوان او يوشمېر نور.....

مهم بندرونه هم پدغه هېواد کې ډېر دي لکه: کانتون، شانگهای، تين تسين، اموي کيونگ شان، تسنگ تايو، فوزهو، کنگ زو، هايکو، نان تونگ، ين تاي، شان تو او نور دي.

ددغه هېواد ۹۱،۹٪ وگړي دهان له مليت څخه دي او پاتې ۸،۱٪ يې د پنځوسو بېلابيلو ملتونو څخه متشکل دی.

د چين تر ټولو غټه اورسمي ژبه چيني يا ماندرين ده، مذهب يې کنفيسيوس بودايي، اسلام او مسيحيت دی، د حکومت طرز يې اوس ولسي

جمهوريت دى ، جمهور رئيس يې دمحلې کانگرس له لوري د پنځو کلونو لپاره ټاکل کېږي. ددغه هېواد نوی اساسي قانون ۱۹۸۲ ميلادي کال د دسمبر په ۴ نېټه اعلان شو ، پارلمان يې يو مجلس لري ، چې ورته ملي کانگرس ويل کېږي او ولايتي کانگرسونو له لوري د پنځو کلونو لپاره ټاکل کېږي.

په سياسي ډلو کې د چين کمونست گوند ترټول غټ گوند دى خودده تر څنگ اته نورې کوچنۍ سياسي ډلې هم پدغه هېواد کې فعالې دي. چين په ۱۹۷۱ کال کې دملگرو ملتونو غړيتوب ترلاسه کړ ، تردې وړاندې تايوان يافارموسادټول چين په استازيتوب ددغه سازمان غړيتوب درلود.

دنويو پيړيو په پيل کې دچين ټولنيز حالات

په ۱۲۴۴ کال په چين کې يو لوی خلقي انقلاب رامنځ ته او پاڅونکونکي بريالي شو ترڅو پيکينگ ونيسي. وروسته تردې دغو بزگرانو دځينو نجيب زاده گانو شتمنۍ ضبط کړې ، خو همدغه مهال دغو نجيب زاده گانو له خپل ملت سره خيانت کولو ته لاس واچاوه ، اوله منچوريانو سره يې دپيکينگ په نېولو کې مرسته وکړه .

پدغه ډول منچوسپرو چين ته لار پيد کړه او هلته يې انقلاب وټکاوه ، خو دوعدي خلاف کله چې دوی چين ته راننوتل ، لدغه هېواد څخه ونه وتل او ټول واک يې په خپل لاس کې ونيو ، پدې ډول دمنچوياچينگ لړۍ له ۱۲۴۴ م څخه تر ۱۹۱۱ م کال پورې پدغه هېواد کې واکمني وکړه ، دمنچوريانو راتگ په چين کې دجگړو لړۍ پيل کړه چې تر ۱۲۸۳ کال پورې يې دوام وکړ ، همدغه مهال يوشمېر

چينايي وگړو ددغو پرديو پروړاندې په مقاومت لاس پورې کړ، خو تر ټولو پياوړی پاڅون په ۱۲۴۷ کال کې د يانگ تسه د سيند جنوب اود سين کيانگ په سيمو کې رامنځ ته شو چې په هغه کې بزگرانو او غير چيني ملیتونو گډون درلود، دوی دامپراطور د مستبد حکومت پروړاندې ددې لپاره جنگېدل ترڅو خپله خپلواکي وساتي او د مينگ دلړۍ پروا يې نه ساتله، په جنوب شرقي برخو کې هم چيني بزگرانو د تايوان د جزيرې او ساحلي سيمو له وگړو سره په شريکه په جگړې بوخت وو، پدې توگه گورو چې سخته جگړه روانه وه خو د اشرافو يوځای خيانت او ددغه ډول، ډول پاڅونونو تر منځ د يووالي نه شتون منچوريانو نه امکان ورکړ ترڅو د چين په ټولو مرکزي او جنوبي برخو کې واکمن شي.

منچوري فيوډالانو چين تر ټولو بڼې ځمکې د ځانونو لپاره ونېولې او پردغه هېواد يې درندې مالي ولگولې، اوس نو د چين امپراطور مطلق العنان واکمن وو. هغه ته به يې د (لمرزوی) وايه، او ددې لپاره چې د لمر په څېر ښکاره شي نو پرته له ژير لباس څخه به يې بل ډول جامې نه په تن کولې، دغه ډول جامې پرته له امپراطور او دهغه د ډېرو نژدې خپلوانو څخه بل چا نشوې اغوستلای، دغه مهال په چين کې ځمکه والي (فيوډالي) نظام حاکم وو. هغو بزگرانو چې خپلې ځمکې يې نه درلودې نو مجبور وو ترڅو د لویو ځمکه والو ځمکې په اجاره واخلي. د کارو سايل هم ډېر ابتدايي يانې دبيل او کلنگ په سطحه وو. د خلکو اقتصادي حالت ډېر خراب وو چې دغه حالت يوروسي سيلاني چې (سبي بانسکی) نومېده په ښه ډول انځور کړ. هغه ليکي: ((د چين وگړي له هر ډول حقوقو څخه محروم دي، ټول په فيوډالانو او صاحب منصبانو پورې تړلي دي

، بزگران ددولت دمامورينو له لورې په عذاب دي اوشاقه کارونو اوبيگارته مجبوريري، بزگران ډېری وخت له لورې مري اوداودونو پلورل هغوی ته عادي کارگرخېدلی دی ، دچين بنارونه له سوالگرو اوبيوزلو ډک دي))

دمنچور لړۍ پاچاهانو هم دچين په ټولنيزجوړښت کې کوم بدلون رامنځ ته نه کړ، چينايي ځمکه وال يې هم له هيڅ ډول عايداتو اوامتيازونو بې برخې نه کړل.

پدغه دوره کې دخصوصي مالکيت ډېره برخه دمنچوري اشرافو ، پوځي قوماندانانو اومذهبي کاهنانو په واک کې وو . يوشمېر بزگرانو لږې ځمکې درلودې اوډېرې بې ځمکې وو. سرفهم وو چې ددولت ځمکې به يې کرلې چې ددوی عايدات دملي کار ډلپاره وو.

په کليو اوباندو کې طبعي صنايع رواج وې اوپه بنارونو کې پانگوالي توليدي اړيکې په ډېر پخ ډول پرمخ تللې ، دچينگ لړۍ (منچو) په کلبو کې په ژوندانه يوډول کلک انضباط وضع کړی وو. له بل پلوه په بنارونو کې هم دسوداگرو اوصنعت گرو دفعاليتونو د محدودولو لپاره عمده بدلونونه روان وو، چې هغوی خپله خپلواکي له لاسه ورکوله دوی په ټوله کې دمنچوري حکومت مخالفين وو. ځکه ددوی دواکمنۍ پرمهال چيني سوداگرو اوصنعت گرو خپله سياسي اواقصادي خپلواکي تقريبا له لاسه ورکړې وه.

دمعدنونو درايستلو اوپرمختگ مخه نيول کېده ، سره ددې چې دکانگ شي دسلطنت پياوړې دوره تريوه بريده دلاسي صنايعو اوسوداگرۍ داوبدلو

صنعت او چيني جوړولو د پرمختگ سبب شو. خو ځيني خنډونه لکه لوړې ماليې او اجباري کارونه ددې باعث شول چې صنعتي سازمانونه د دولت د دستگاه جزو گرځي او دنده يې هم يو لړ مالي او پوليسي کارونه وو. د سوداګرۍ حالت لدې هم خراب وو، برسېره پر لوړو ماليو په بهرنۍ برخه کې له نورو سره سيالۍ هم د سوداګرۍ د پراختيا مخه ډپ کوله، ډېری بنارونه په نظامي او اداري مرکزونو او منچوري اشرافو په هستوګن ځايونو بدل شوي وو.

منچوري واکمنانو هڅه کوله ترڅو منچوريان په يو جلا پوځي او اداري طبقه تبديل کړي. ترڅو همدوی، ددوی د واک اصلي تکيه ځای وي او منچوريان په يوه ممتازه برخه واړوي. داسې چې چينايان هغې ته دورنوتلو حق ونلري نوځکه يې ددواړو ترمنځ د اړيکو مخنيوی کاوه.

د چين او اروپا لمرنۍ اړيکې

د امپرياليسټانو ترمنځ دا اختلاف لوی لامل د چين هېواد وو. دا هغه ځمکې وې چې هر اروپايي هېواد غوښتل ترڅو هغه ونيسي. د چين پراخه ځمکې د منچور لړۍ، ترواکمنۍ، لاندې وې. د پخوانيو چينايانو د عقيدې له مخې چين پخپله پوه بيله دنيا وه. اروپايانو د منځنيو پېړيو په نيمايي کې کله ناکله دغه ځای ته تګ راتګ کاوه خو د چين ملت د هغو له کار سره کار نه درلود او له دوی سره يې د اړيکو ساتلو کومه هيله هم نه درلوده.

د ۱۸۰۰ ميلادي کال راپدېخوا په چين کې يوشمېر منظم سازمانونه جوړ شول چې پدغه هېواد کې د يولړ انقلابونو مخکښان وو. دغه جګړې دومره

اورېدې شوې چې په پاى کې دېرې گډوډيو سبب شوې. ياده دې وي چې منچوريانو دغه انقلابونه داروپائيانو په مرسته وټکول ، خوتردې وړاندې هم ځينې اروپايي هېوادونه دغه هېواد ته مخه کړې وه.

هغه لومړني اروپائيان چې په چين کې پياده شول پرتگاليان وو. هغوى په ۱۵۱۲ م کال په چين کې پلې شول ، تردې وروسته يې دغه هېواد ته تگ راتگ ډېر شو او په ۱۵۵۷ ميلادي کال يې په کانتون کې ماکولو ونيو. چې وروسته تردې يې په مستعمره بدل شوو. وروسته ترپرتگاليانو او هالينډيانو دغه هېواد ته راورسېدل چې بيا وارانگليسانو اوفرانسويانو ته ورسيد.

دچين اوغرب ترمنځ داريکو نوى پړاو دترياکو دجگړې پرمهال پيل شو. دمخکې مويادونه وکړه چې چينايانو په اروپا کې دجوړشويو توکو رانيولو ته مينه نه بنوده نوځکه لدغه هېواد سره سوداگري ستونزمن کاروه. د انگليستان دشرقي هند کمپنۍ لسگونه کلونه کېدل چې دغه هېواد ته يې له هند څخه ترياک واردول ، ځکه چينايانو دترياکو ته اړتيا درلوده خوهمدا چې چين هڅه وکړه ترڅو ترياکو دراوړلو مخه ونيسي دانگليستان دولت جگړې ته لاس واچاوه . پنځلس کاله وروسته په ۱۸۵۷ ميلادي کال انگليستان افرانسې په گډه دچين پروړاندې دوهمه جگړه پيل کړه ترڅو دغه هېواد دخپلو سوداگرو پرمخ پرانيزي اوهم ددوى سياسي استازي هلته ومنل شي ، خو چينايانو بياهم ونه منله همغه وو چې ۱۷۰۰۰ فرانسوي اوانگليسي سرتيري پيکنگ ته ننوتل اوقصدا يې دامپراطورمانۍ ته اورواچاوه ، ددغه وحشيانه عمل په ترڅ کې يرغلگرو دومره

شيان لوټ کړل، چې حتی تردې وروسته چې دغه شيان اروپا او امريکا ته ورسېدل نو چيني صنايع هلته رواج شوې.

داروپاښتانيانو لپاره د لومړۍ جگړې په پايله کې د تين تسن تړونونه پرچين تحمیل شول چې وروسته له نورو اروپايي هېوادونو او متحده ايالاتو سره هم ورته تړونونه لاسليک شول. د دغو تړونونو پر بنسټ چين بهرنېو هېوادونو ته ډېر امتيازات ورکړل چې وروسته دغې (طريقې ته د تړونونو سيستم) نوم ورکړ شو. په ۱۸۴۲ کال چينايانو هانگ کانگ انگلستان ته ورکړ. دولس بندرونه چې په هغو کې شانگهای او نانکن هم شامل وو (تړونونو د بندرونو) په نوم داروپاښتانيانو پرمخ پرانستل شول. پدغو بندرونو کې بهرنيانو ته اجازه ورکړل شوه، چې په خپل زړه ژوند وکړي او د چين له ټولو جاري قوانينو څخه په امن وي، هغه اروپاښتانيانو چې په چين کې اوسيدل يواځې دخپل هېواد د قوانينو تابع ول نو له همدې امله په اروپايي کښتۍ گانې تسه په سيند کې گرځېدې راگرځېدې. ترڅو دهغو حقوق وساتي. سره ددې چې د جگړې له امله ډېر چينايان زيانمن شوي وو. چين مجبور کړای شو، ترڅو د جگړې د تاوان په توگه ډېرې پيسې اروپاښتانيانو ته ورکړي او موافقه يې وکړه چې ددوی له وارداتي کالېو څخه به په سلو کې له ۵٪ څخه ډېر گمرکي محصول نه اخلي. چې په دې توگه چين داروپايي کالېو لپاره په ازاد بازار بدل شول. د گمرکي محصولاتو د راټولولو لپاره يو شمېر اروپايي کارپوهان په دندو وگمارل. د گمرکي ادارو او نوښت لايقو کارمندانو په مرسته کوم عوايد چې داروپايي وارداتي اموالو څخه په لاس راتلل د جگړې د تاوان په نوم انگلستان او فرانسې ته د جگړې د تاوان په نوم ورکول کېدل خو يوڅه يې د منچود حکومت

لاس ته ورتلل اروپائيانو عراډه نه درلوده ، ترڅو دچين نظام ړنگ کړي . بلکې غوښتل يې چې څومره چې کيدای شي لدغه هېواد څخه گټه پورته کړي .

چين خپلې دروازې تړي

اروپائيان چين ته د جنوب له لارې د کښتې گانو په مرسته ورسېدل او ددغه هېواد جنوبي بندرونو ته هالينډيانو ، پرتگاليانو ، هسپانويانو ، انگرېزانو او فرانسويانو لار پيدا کړه او پدغه ځايونو کې يې په سوداگري لاس درلود ددغه هېواد په لوتولو هم بوخت وو .

اروپائيانو دچين له هېواد څخه دلاړ پرو غنيمتونو د ترلاسه کولو په لار کې ډېر زيارونه گالل او ډېر خوښ هم وو . دوی له ډېرو گټو سره بيرته خپلو هېوادونو ته ستنېدل . دغو سوداگرو ډېری وخت چينايي سوداگر غولول اوله دوی سره يې ډېره بده رویه کوله . اروپائيانو به دخپلو گټو دلاسته راوړلو په موخه چينايي مامورينو ته بډې ورکولې . دوی له سوداگري پرته په چين کې د مسيحيت په تبليغ هم بوخت وو او په څارگرې چارو هم مشغول وو . دغو ټولو کارونو داروپائيانو پر وړاندې دچينائيانو غصه راوپاروله ، اوله هغوی سره يې خپله سوداگري کمه کړه چې پرته له کانتون څخه نورو ځايونو ته داروپائيانو ورتگ هم منع کړای شو . وروسته تردې به اروپائيانو په ټاکل شوېو ځايونو کې اوسېدل او حق يې نه درلود چې په هرځای کې وگرځي . اروپائيان دخپلو سوداگرو پر وړاندې ددغه چلند په وجه په غصه شول او چين يې به فرهنگه اوله اروپايي

فرهنگ سره په نه علاقه مندی تورن کړل. داروپايي هېوادونو پرمخ دچين ددروازو دترلو موخه داوه ترڅو دهغو له اسارت څخه ځايونه وژغوري. چې ورپسې چاپانيانو او کورئيانو هم ورته عمل ترسره کړ.

پرچين باندې دپانگوالو هېوادونو تسلط

داروپايي اوشمالي امريکا دپرمختگ يولوی لامل ددغو هېوادونو له لورې دچين دهېواد لاندې کول وو. په ۱۸۳۹ ميلادي کال انگليستان خپل پوځ اوبحري قواوې چين ته واستولې ترڅو دغه هېواد ونيسي خواصلي موخه يې داوه ترڅو چين خپلې دروازې پرانيږي. چينايان دځان ددفاع لپاره راپاڅېدل چې دغه جگړه دترياکو دجگړې په نوم سره ياديږي. نوموړې جگړې درې کال دوام وکړ چې په پای کې انگليسانو دشانگهای اوناکين ښارونه ونيول.

پداسې حال کې چې اروپاييانو دچين په هېواد کې دځان لپاره ډېر امتيازات ترلاسه کړل او يوشمېر ځمکې يې له هغه څخه جلاکړې. يوشمېر نورو هېوادونو هم په ورته عمل لاس پورې کړ. روسان دامورله درياب څخه راتېر او په هغه سيمه کې يې دځان لپاره يو ايالت جوړ کړ او په ۱۸۴۰ ميلادي کال يې دولاديو ستوک بنسټ کېښود.

فرانسويانو په ۱۸۸۳ ميلادي کال دچين دمخالفت سره سره انام تخت الحمايه کړ، انگليسانو درې کاله وروسته ۱۸۸۶ پربرما يرغل وکړ او هغه يې ونېو جاپان هم چې تردغه دمه ډېر غربي شوي وو اودغربيانو په څېر يې رفتار کاوه نو يې دکوريا خپلواکي په رسميت وپيژند. داسمه خبره ده چې دغه

ځمکې هيڅکله هم د چين اصلي برخې نه وې خو دغو ځايونو له چين سره ډېرې ژورې سياسي او فرهنگي اړيکې درلودې او ټولو به د چين امپراطور ته خراج ورکاوه.

جاپان اوس ډېر امپريالستي تمايلات پيدا کړي وو. دهغه هېواد يوشمېر پراختيا غوښتونکو ډلو له څه مودې راهېسي د چين د خاورې لورته سترگې پټې کړې وې. خو کله چې په ۱۸۹۴ ميلادي کال جاپان د کوريا پر سرچين ته د جگړې اعلان ورکړ د المړۍ ځل وو، چې دنړۍ ډېر هېوادونو د جاپان په امپريالستي نيتونو پوه شول. ددې لپاره چې جاپانيان په وسلو او نوډو وسايلو سمبال او سرتېرو يې د جگړې نوي فن زده کړي وو، نو ژر يې چين ته ماتې ورکړه او هغه هېواد يې مجبور کړ ترڅو په ۱۸۹۵ ميلادي د شيمونوسکي تړون لاسليک کړل، چې دهغې له مخې چين کوريا او يوشمېر نورې ټاپووزمې جاپان ته ورکړې.

د جاپان دغه ناڅاپي برياليتوب په لرې ختيځ کې د بحران د زياتوالي سبب شو. تر دغه مهاله هيڅوک متوجه شوي نه وو، چې جاپان ترکوم حده پورې پياوړي شوي وو، ټول حيران وو چې څنگه يو غير اروپايي هېواد په جگړه او ديپلوماسۍ کې دومره استعداد پيدا کړ.

روسې په ۱۸۹۱ په ټوله سايبيريا کې د اورگادې د پاتلۍ په جوړولو لاس پورې کړ. ترکومه چې منچوريا او ځينې نورې سميې روسيې ته نژدې پرتې وې نو هغې هيڅکله اجازه نه ورکوله ترڅو کوم بل پياوړی هېواد دغه ځمکې ونيسي. همداراز دغه مهال المان هم پدې لټه کې وو، چې په لرې ختيځ کې د ځان لپاره

دېښو ايښودلو ځای پيدا کړي او فرانسې چې له روسې سره د ښواريکو لېواله وو نوځکه يې لدغه هېواد سره د اتحاد تړون لاسليک کړی وو.

نوځکه د پرژر روسې، المان او فرانسې په گډه د توکېو په بهرنيانو چارو وزارت اعتراض وکړ او درې واړه هېوادونو غوښتنه وکړه چې چاپان د دليالوتونگ له ټاپووزمې تېر شي، چاپان پدغه برخه کې زړه نازړه او په قهر شو خو بيا هم تسليم شو، دليالوتونگ ټاپووزمه يې بېرته چين ته ورکړه او کوريا او فورموزيې د ځان لپاره وساتل.

په چين کې يوشمېر خلک وو، چې چاپانيان يې تل حقير گڼل نوځکه وروسته تردغې ماتې دېر اندېښمن وو. د چين دولت چې دېر خفه وو، بله چاره نه لېده پرته لدې چې د هېواد غربي کولو ته عجله وکړي خو اروپائيانو پدغه برخه کې تلوار نه کاوه او دا يې نه هېروله چې څرنگه چاپان په ناڅاپي توگه د لويو دولتونو په قطار کې ځای ونېو نوځکه په ۱۸۹۸ کال کې يو ځل بيا لدغه هېواد څخه د لازياتو امتيازاتو غوښتونکې شول.

په ۱۸۹۸ کال داسې ښکاره کېده چې د چين امپراطوري به دسترو هېوادونو ترمنځ وويشل شي. المانيانو **کيانو خليج** په زور د ۹۹ کلونو لپاره اجاره ونيو او د شانتونگ په ټاپووزمه کې يې هم انحصاري حقوق ترلاسه کړل. روسانو دليالوتونگ ټاپووزمه چې تازه له چاپان څخه خلاص شوی وو، په اجاره واخيسته او پدې توگه يې يورت ارتورته لاس رسي پيدا کړ او بريالۍ شو، چې په منچوريه کې د اورگاډي پټلۍ په جوړولو لاس پورې کړي، چې دغه ناحيه د سايبيريا له سرتاسري کرښې سره وصل کړي.

فرانسويانو يان کوانگ چو ونېو او انگليسانو ديانگ تسه په سيمه دخپل نفوذ پرته وای-هی-وای هم ونیو، ايتالويان هم دخپلې برخې غوښتونکې وو خو دهغوی غوښتنې ته کومه پاملرنه نه کېده، دامريکې متحده ايالاتونو وېره پيدا کړه چې کيدای شي، دچين ټوله خاوره په انحصاري سيمو وويشل شي، نوځکه يې خپل سياست اعلان کړ چې (دخلاصو دروازو) په سياست مشهور شو. ددغه سياست موخه دا وه چې دچين پراخه خاوره خپلواکه پاتې شي، او هغه سيمې چې د بهرنيو هېوادونو تر انحصار لاندې ياد هغو دنفوذ ساحې دي، بايد دپخوا په څېر يواځې هماغه پنځه فيصده گمرکي محصول ورکړي، اودنورو هېوادونو سوداگرو ته هم اجازه ورکړل شي، چې له توپير پرته پدغه هېواد کې سوداگري وکړي.

انگليستان لدغه سياست څخه پلوي وکړه ځکه پدې وسيله دچاپان اورو سې مخه نيول کېده اودوی به دچين نورې سيمې نه وې نيولې.

دلويو دولتونو په قطار کې همدغه دوه هېوادونه وو چې کولای يې شول ترڅو چين ته پوځي قواوې وردننه کړي، دغه سياست پدې معنی نه وو، چې چين پخپله چينائيانو ته پرېږدي بلکې پدې معنی وو چې چين خپلې دروازې دټولو بهرنيانو پر مخ پرانيستې پرېږدي.

په ۱۸۹۹ ميلادي کال يو پټ سازمان پاخون وکړ. ددغه سازمان غړو دريل پاټلې له بيخه وايستلې او په هغو چينايانو يې هجوم وروړ، کوم چې عيسويان شوي وو، بهرنۍ سفارتخانه يې هم محاصره کړې او نژدې درې سوه بهرنيان يې هم ووژل.

اروپايي هېوادونه له چاپان او متحده ايالاتو سره يوځای د دغه پاڅون ټکولو ته راووتل او بريالي شول. دوی چين مجبور کړ ترڅو نوروا امتيازات هم ورته ورکړي، او د ۳۳ ميلونه ډالرو معادل يې تاوان هم ورڅخه ترلاسه کړ چې له هغې جملې څخه څلرو يشت ميلونه متحده ايالاتو ته ورسېدل.

وروسته تردې په چين کې يو انقلابي غورځنگ جوړ شو چې موخه يې د منچو د لړۍ له منځه وړل او له هېواد څخه د بهرنيانو شړل وو.

په چين کې د بزگرۍ جگړې

په چين کې ځمکه والي زيبيناک له اقتصادي بحران سره يوځای د دې سبب شو چې خلک دواکمنانو پر وړاندې په پاڅونونو لاس پورې کړي. خو ډيری وخت دغه پاڅونونه په پراگنده ډول رامنځ ته کېدل. د دغو پاڅونونو څخه يې ځنې دومره پياوړي وو چې دهغو د خپلو لپاره ډېر زيار او وخت ته اړتيا پيدا کېده. دغه پاڅونونه ډيری مهال د پټو مذهبي سازمانونو او ټولنو له لورې په لار اچول کېدل.

د ترياکو د جگړې پايلې، د بهرنیو اجناسو پرمخ د چين د دروازو پرانستل او پر چين باندې داروپاڼيانو له لورې د يواړه خيزه تړونونو منل د خلکو ورځنی ژوند ډېر تريخ کړ. اروپايي کالپو د چين صنايع کمزوری کړ چې په پايله کې يې بومي صنعتگران بيوزلي شول، د ترياکو واردات د دې سبب شول چې د هېواد د نقرې ټولې زخيرې له چين څخه ووزي او پيسه يې بې ارزښته شي، د ناټیکنګ د تړون له مخې چين بايد د جگړې لوی تاوان وکړای وای، د چينګ لړۍ هم نورې مالي او غوښتنې درلودې چې د بيوزلانو حالت يې لاسپې خراباوه، فقر او بيوزلي

په هغه اندازه وو چې نه يواځې بزگرانو خپلې ځمکې پرېښودلې، بلکې صنعتگران هم مات شول ځکه دوی ونشو کړای دخپلو اجناسو لپاره بازارونه پيدا کړي. نو ځکه زيار کښان او يو شمېر نور خلک د هونگ شيو چوان له فرقې سره يوځای شول.

همدغه مهال يانگ شيو-چينگ چه ددېرو سکرودکان ديو کارگرزوی وو، پدې بريالی شو چې دبزگرانو رهبري پخپل لاس کې واخلي. نوموړې له دغو بزگرانو څخه دمحلې اشرافو پروړاندې يو پوځ جوړ کړ او دېر ژر د هونگ شيو-چينگ د فرقې له سترو رهبرانو څخه شو. دنوموړي په مشرۍ يې پيروانو ديو انقلابي پوځ هسته جوړه کړه چې د((اسماني حکمران فرقہ)) نومیده، ددغې فرقې په زرگونه پيروان وو. د ۱۸۴۰-۱۸۴۹ م کلونو ترمنځ دکوانگسي په غرونو کې سره راټول شول. دوی په ۱۸۵۰ م کال دمنچوري حاکمانو پروړاندې جگړه پيل کړه. دغه غورځنگ د ۱۸۵۱ کال دجنوري په ۱۱ نېټه دتايپينگانو په نوم يادشو چې مشري يې هونگ شيو-چوان په غاړه وه.

تايپينگانو د ۱۸۵۱ کال په سپتمبر کې دکوانگسي دايالات پلازمېنه هونان ونيوه. په ښار کې ټول چارواکي ووژل شول. خزانه اودخوراکي توکو ټولې ذخېرې ضبط او دتايپينگانو په مشترک تبديلي شوي دهغو شپږو مياشتو په موده کې چې تايپينگان پر هونان واکمن وو ددوی په اصطلاح د(اسماني قلمرو) دټينگښت په لاره کې لمړني گامونه پورته شول. د هونگ شيو-چينگ دريو نژدې مشاورينو ته دوانگ لقب ورکړل شو او دوی په گډه يودولت جوړ کړ چې دهغه رهبري ديانگ شيو-چينگ په لاس کې وه. ددغو قواو شمېر د ۱۸۵۱ کال ترپايه

۵۰۰۰۰ تنو ته ورسيد. د تايپينگانو پوځ په ۱۸۵۲ کال د دولتي پوځونو تر ماتولو وروسته دشمال پرلور حرکت پيل کړ. ددغه حرکت په جريان کې د ښارونو، کليو او باندو ډېر خلک له دوی سره يوځای شول.

ددغه پوځ د ۱۸۵۲ کال په دسمبر کې ديانگ تسه سيند غاړو ته ورسيدل او ډېر ژر يې درې مهم ښارونه هريو ووچانگ Wuchang هانکو Hankow او هانيانگ Hanyang چې ډېر اقتصادي او سياسي ارزښت درلود، ونيول.

تر دې وروسته د تايپينگانو محبوبيت لاس ته راوړ او په زرگونو، زرگونو خلک ورسره يوځای کېدل، وروسته ددغه خلک په منظمو پوځي ټولگيو کې داخلېدل او همدلته يې پوځي فنونه زده کول. دخلکو هراړخيز ملاتړ ددغه پوځ د برياليتوبونو لوی ضامن وه، تايپينگانو به يوې سيمې ته د پوځ تر استولو وړاندې خپل مبلغين لېږل، ترڅو د دوی موخې خلکو ته شرحه کړي. دوی له خلکو غوښتل ترڅو د چينگ دنړۍ په رانسکورولو کې، د لويو ځمکه والو دواک په ختمولو او د دولتي مامورينو او حاکمانو په لمنځه وړولو کې لدوی سره مرسته وکړي، هغه سيمې چې به د دوی په لاس کې پريوتې، هلته به يولوی نظام جوړېده. د شتمني او دولتي ذخيرې به په مساوي توگه پر خلکو ویشل کېدل، ټول تجملي او قيمتي شيان به يې له منځه وړل، ځکه دا پردوی د زيبښاک ښه گڼل کېده.

ددغه مهال چې د تايپينگانو شمېر پينځه لکه ۵۰۰۰۰۰ تنو ته رسيدلی وو دهونان دنېولو وروسته ديانگ تسه درې ته راټول شول چې په همدې ځای کې بېړۍ چلونکې هم ورسره يوځای شول په دې وخت کې شمېر يو مليون تنو ته ورسيد. تايپينگانو د ۱۸۵۳ م کال په پسرلي کې د جنوبي چين پخوانۍ پلازمېنې

نانکينگ ونيو. او هغه يې د تايچينگ (اسماني) بڼار په نوم و نوموړه چې وروسته تر دې تايپينگي دولت پلازميني شو. په نژدې موده کې دوی په مرکزي او جنوبي چين واکمن شول. دلته دوی خپل نوی قانون تصويب کړ چې په هغه کې راغلي وو. (ټولې ځمکې بايد په ګډه وکرل شي. ... د دغې ځاكي کرې ټول وګړي بايد مساوي وي، ټول بايد لاس په لاس شو، او ځمکې سره په ګډه وکړو، بايد يوځای ډوډۍ وخورو. بايد جامې په مساوي توګه وويشو، پيسې بايد يوځای مصرف کړو ترڅو ټول خوراک او پوښاک پيدا کړو) پر ځمکو فردي ملکيت پای ته ورسيد او خلکو ته د کورنۍ د شمېر او دارتيا په اندازه ځمکه ورکول کېده، د ښځو او نارينو حقوق سره مساوي اعلان شول، هغه اندازه ځمکه چې نارينو ته ورکول کېده په هغه اندازه ښځو ته هم ورکول کېده.

بزرګري کمون اقتصادي، پوځي او سياسي واحد ګڼل کېده. له هرې کورنۍ څخه يو تن بايد پوځ ته شامل شوای وای. تايپينګانو نشو کولای چې شخصي شتمني ولري. صنعت ګران هم بايد په صنفې ډلګېو کې تنظيم شوي وای. او خپل توليدات يې بايد دولتي ګودامونو ته تسليم کړي وای، او په بدل کې دخپلې کورنۍ دارتيا وړتو کې لاسته راوړې وای.

د تايپينګانو په قلمرو کې د ښوونې او روزنې، د زړو عنعنو د لغوه کولو او کورنېو اړيکو په اړوند هم ځنې مترقي اقدامات وشول چې د دې لپاره يې ښې پايلې درلودې. د بزرګرانو دغه انقلابي مبارزه د چينګ پرامپراطورانو کلک ګوزار و. دولتي پوځونو د هغوی پروړاندې برياليتوب نشو ګټلای.

د چين په شمالي او جنوبي برخو کې هم يو شمېر پاڅونونه او چريکې جگړې پيل شوي او د ۱۸۵۵ کال تر فبروري پوري د شانگهای ښار هم پاڅونکوونکو ته په لاس ورغی. د دغه ځای پاڅونکوونکو هڅه وکړه ترڅو له (اسماني پلازميني) سره اړيکې ټينگې کړي. دهيواد په مختلفو سيمو کې اقليتونو هم د چينگ دلري درهبران وپروړاندي پاڅونونه وکړل. که چېرې دغه پاڅونکوونکې له تايپينگانو سره يوځای شي واي نو په اسانۍ يې کولای شول چه د منچولري ړنگه کړي. خو پدغه برخه کې د تايپينگانو غلط سياست له بل هر ډول سازمان سره د يوالي مخه نيوله.

وروسته تر هغې چه تايپينگان پر نانکينگ واکمن شول له وخت څخه يې گټه پورته نکره او په شمال کې يې د دغه هيواد د پلازميني د نيولو لپاره اقدام وکړ. همدغه مهال دوي په نورو نيول شويو سيمو کې هم ځانونه وويياوري کړي نو گورو چه په حقيقت کې د نانکينگ تر نيولو وروسته دهغو پر مختگ عملاً تم شوي وه. همدغه تم کيدو او اشرافو او ځمکه والو ته موقع ورکړه خپلې قواو يې راټولي او خپل سنگرونه پياوړي کړي په پای کې تايپينگانو هم د ۱۸۵۳ کال د مۍ په مياشت کې د شمال پر لور حرکت وکړ او د منچوري سرتېر و تر ماتولو وروسته يې د اکتوبر په مياشت کې ځانونه تين-تسين ته ورسول. خو په همدغه ځای کې دوي له يو شمير ستونزو سره مخ شول. د وږدو مزلونو وروسته تايپينگي سرتيري سترې وو، د شمال اب و هوا هم ددوي له مزاج سره برابره نه وه، له اکمالاتي پايگاوسره يې هم اړيکې پري شوې او کومه مرسته ورته ونه رسیده، په شمال کې يې څوک له ليکوسره يوځای نشول او هغه ددې لپاره چه د شمال خلک په

مشكله ددوي په لهجه پوهيدل ، دوي له پتو سازمانونو سره د اړيکو جوړولو هڅه هم ونه کړه.

په تين-تسين کې دولتي قوا او تايپينگان له څلورو خواو کلابند کړل او ترکلکو گوزارونو لاندې يې ونيول. له نانکينگ څخه هم دوی ته کومه مرستندويه قوه راونه رسیده ځکه هغوی په شانتونگ کې ماتې وخوړه ، تايپينگانو ترمرگه مقابلې کوله او پدې ډول ده کاله و جنگېدل.

په پای کې انقلاب ضد قوتونو د تايپينگانو له خپلمنځي اختلافاتو څخه ګټه پورته کړه ، همدغه مهال بهرنيان هم ددوی مرستې ته راوړسيدل ، په پيل کې بهرنيان د انتظار په حالت کې وو او کتل يې چې د ترازو پله کوم لورته کېږي خوددې لپاره چې دچينګ لړۍ کمزورې شوې وه اوله هغوی هم پرته لدې نور امتيازات هم ترلاسه کولای شول نو ځکه يې لومړی له تايپينگانو سره اړيکې جوړې کړې او هغوی هم پرته لدې چې دبهرنيانو له موخو ځان خبرکړي ، پردوی باور وکړ ، خو هغه مهال چې له دولت څخه يې نور امتيازات هم ترلاسه کړل نو يې د تايپينگانو دله منځه وړلو ته اراده وکړه. پدغه برخه کې دفرانسې او بریتانیا قواوو چې په ډېرو پرمختللو ټوپکو او توپو سمبال وو ، مهم رول ولوباوه ، خوددې ترڅنګ د تايپينگانو ترمنځ طبقاتي اختلافاتو هم ډېر اغېز درلود او د ۱۸۵۶ م کال په سپتمبر کې ديانګ شيو-چينګ پروړاندې يوه توطيئه جوړه شوه ، چې په پای کې يې هغه دخپلې کورنۍ اوزرګونو پلويانو سره ووژل شو. ديانګ شيو-چينګ تروژلو وروسته دغه غورځنګ غلی نشو. تردغې پېښې وروسته شي تا کای د تايپينګي سرتېرو يوه لويه برخه له نانکينګ څخه

وايستله او د دولتي سرتېرو پروړاندې يې په تازه جگړو پيل وکړ خو بيا هم دغه غورځنگ بريالی نشو، چې د پخوا په څېريو واحد رهبري پيدا کړي، نو ځکه يې مخالفين ورځ تربلې بريالي کېدل.

وروسته تردې د تايپينگانو ترمنځ داشرافو يوې نوې طبقې سرراپورته کړ چې د تايپينگانو له لومړنيو غوښتنو سره يې کومه علاقه نه درلوده، خو د پرو يې په بزگرې کورنيو پورې تړاو درلود، دوی يو ځل بيا پر خلکو اجباري کارونه ولورې مالي تحمیل کړې چې دغه کار له مقاومت سره دبزگرانو مينه لږه کړه، خو لدې سره سره بيا هم د فيوډالي نظام او منچو واکمنۍ پروړاندې مبارزې پای ته ونه رسيدې، دغه مهال يو بل شخص چې لي تسو چنگ نومېده د تايپينگانو د قوماندان په توگه راڅرگند شو چې په څو حملو کې يې د انقلاب د بنمنان مات اوانانکينگ يې يو ځل بيا ونيو. دغه شخص د شانگهای د نېولو هڅه هم وکړه، خو پدغه برخه کې يې برياليتوب په برخه نشو.

د ۱۸۲۰-۱۸۲۲ کلونو ترمنځ لي تسو چنگ Litzudheng يوشمېر برياليتوبونه بونه وگټل خو نور په هغه حالت کې نه و چې د تايپينگانو واکمني وژغوري. په ۱۸۲۲ م کال بهرنيانو له دولت سره بې دريغه مرستې پيل کړې، دوی په لومړي سر کې د اړيکو په جوړولو لاس پورې کړ خو دغه کار بسنه نه کوله نو ځکه يې وروسته د منظم پوځ په جوړولو هم پيل وکړ، دامپراطور پوځ ته يې کافي وسايل ورواستول چې په هغو کې پرمختللي وسلې، مهمات او پوځي کارپوهان هم شامل وو. دا ټول ددې لپاره ترڅو دولت دغه جگړه وگټي.

د پردېو مداخلو په چين کې د بزگرۍ جگړو په پای ته رسولو کې مرسته وکړه، دولتي سرتېرو د ۱۸۲۲-۱۸۲۵ م کلونو په اوږدو کې وکولای شول ترڅو د پاڅون کونکو اصلي سنگرونه ونيسي. په پای کې د ۱۸۲۵ کال د جولای په ۱۹ انقلاب ضد قوتونو نانکينگ هم ونيو، چې پکې سلگونو زره سرتيري او ملکي وگړي ووژل شول، او پخپله لي سو-چنگ هم د پروحشيانه ډول قتل کړای شو، خودتاييگانو کوچنيو ډلو بيا هم جگړې ته دوام ورکړ. د بزگرانو چريکې ډلو په مختلفو سيمو کې فعاليت درلود او د چينګ دولت په راتلونکو کلونو کې هم بريالي نه شو تر بزگري پاڅونه د هېواد په شمال کې غلې کړي. په هر صورت د دغو جگړو کې يواځني بایلونکي بزگران وو او بس.

خو لدغو جگړو څخه بزگرانو هم ډېرې تجربې ترلاسه کړې ترڅو په راتلونکې کې ترې ګټه واخلي. په همدې حال کې پورتنیو طبقاتو هم درک کړ، چې دواک د ساتلو لپاره په ټوليزه او د اقتصادي اړيکو کې د ځينو بدلونونو راوستل اړين کار دی.

جاپان

عمومي څرگندونې

د جاپانه هېواد په لرې ختيځ کې پروت دی ، چې له څلورو خواو څخه اوبو کلابند کړی ، دغه هېوادوچه کې له هيڅ کوم هيواد سره ګډه پوله نه لري.

جاپان له څلورو اساسي اوډېرو نورو غټو او کوچنيو ټاپوګانو څخه جوړ شوی چې اساسي ټاپوګان يې اوکايډو ، هانشيو ، شيکوکو او کيوشوري ، خوددې ترڅنګ اوکيشيما ، تانه ګاشيما ، ياکوشيما ، تسوشيما ، ديوکيو ، اکيناو او ځنې وروهم د يادولو وړ دي.

ددغه هيواد ساحلي سيمې د بېړۍ چلولو لپاره ډېر ښه ځايونه لري چې د جاپان اهميت يې لاسپسې زيات کړی دی .

د جاپان پلازمينه د توکيو ښاردی چې دنړۍ د ډېرو مهمو ښارونو له جملې څخه شمېرل کېږي . خونور ډېر لوی او مشهور ښارونه هم لري چې ځنې يې دادي : اموري ، موريوکا ، ني ګاتا ، يوکوهاما ، تاکاتا ، هيروشيما ، کيوتو ، اوساکا ، کوب ، ناکاساکي ، ميازاګي او داسې نور .

دغه هېواد ۱۰۸۰ بندرونه لري چې ۱۲۳ يې غټ او نور يې متوسط او واړه بندرونه دي ، د لویو بندرونو په ډله کې يې هوکوداتا ، اوتارو ، سندای ، توکيو ، يوکوهاما ، ناګويا او ساګا ، تيګاتا ، کيوشو او داسې نور ...

د چاپان نژاد ژير چاپاني ۹۹٪، ۲۰٪ نور، ۲٪ چې زياتره يې کورياتيان دي ، دېن يې بودايي ۵،۷۲٪ شينټو ۵٪، مسيحي ۷،۰٪ ، اسلام ۳٪ . ژبه يې چاپاني اوليک يې هم چاپاني دی.

د حکومت شکل يې مشروطه پاچايي دی ، اساسي قانون يې په ۱۹۴۷ زيږديز دمی په ۳ نېټه نافذ شوی دی ، په چاپان کې صدراعظم د پارلمان (دیت Diet) له لوري معرفي کي کيږي ، چې پارلمان يې دوه جرگې (مشوره يې اوولسي جرگه) لري چې د مشوره يې جرگې د غړو شمېر يې ۲۵۲ اوولسي جرگې شمېر يې ۵۰۰ تنه دي چې دخلکو له لوري د خلورو کلونو لپاره ټاکل کيږي ، د چاپان حقوقي نظام د امريکي او انگيستان تراغيزې لاندی دی.

په چاپان کې ډېر سياسي گوندونه اوډلې فعاليت کوي چې لېبرال دموکرات گوند ، د چاپان دموکرات گوند ، لېبرال گوند ، د چاپان کمونست گوند ، سوسيال دموکرات گوند او داسې نور دي.

د چاپان په پرمختللي اقتصاد کې د ابرخي ډېرې د يادونې وړ دي ، د صنايعو غټ دولتي شرکتونه ، دکار ډېر لوړ اخلاق ، ډېره زياته پرمختللي تکنالوژي او د دفاعي چارو لپاره لږ لگښت ..

همدغو مشخصاتو چاپان د دې جوگه کړی چې دنړۍ دوهم ستر اقتصادي ځواک شي ، د دغه هېواد د صنعتي محصولات ، اوسپنه ، پولاد او نور فلزات ، د بريښنا درانده سامان الات ، دکانونو رايستلو اوساختماني چارو ماشين الات ، بېړۍ ، ټوکران ، ورېښم او مصنوعي ورېښم ، ډول ډول نقلیه وسايط ، د تيلو چان کول ، بایسکل ، موټرسايکل ، الکترونيکي او مخابراتي وسايل ، لويې

او کوچنۍ فابريکې ، اتوماتيک او کمپيوټري سامان الات ، کاغذ ، بخاری ، گاز ، ډېزل او برقي اورگاډي او پټلۍ يې ، اولوتکې ، طبي سامان ، عکاسي ټول وسايل ، پلاستيک ، دکرنې ټول ماشينونه او نور په سلگونو شيان دي . د جاپان ۱۰۰٪ وگړي په ليک اولوست پوهيږي چې دا د جاپان د ښوونې او روزنې دخورا پياوړي سيستم څرگندونه کوي . جاپان له روسې ، جنوبي کوريا او چين سره د ځمکو پرسرلاندې لري .

تېر تاريخ ته يوه لنډه کتنه:

د جاپان روښانه تاريخ له مېلاد څخه ۲۲۰ کاله دمخه پيل کيږي ، پدغه کال د جيموتنوا امپراطورۍ جوړه شوه ، په لومړيو پيړيو کې داسې واکمنۍ وې چې مشران يې زياتره مذهبي ډوله کسان وو .

په ۵ ميلادي پيړۍ کې د ياماتو قوم پاچايې جوړه کړه چې د جاپان خواره واره خلک يې يوموتې کړل ، د دوو پيړيو په اوږدو کې يې دخپلې واکمنۍ ساحه پراخه کړه اوله گاونډيو هيوادونو سره يې گټورې اړيکې جوړې کړې . تر ۸ پيړۍ پورې دغه هيواد ډېر پرمختگونه وکړل او يو پياوړی مرکزي حکومت يې منځ ته راوست .

د ۹ پيړۍ په پيل کې دفوجي وارا کورنۍ په جاپان کې واکمنه شوه ، لدې وروسته ملوک الطوايفي راغله او ټوله دولسمه پيړۍ په کورنيو جگړو کې تېره شوه ، د همدغې پيړۍ په پای کې د ميناموتو کورنۍ واک ته ورسیده .

دغې کورنۍ پوځي حکومت جوړ کړ او مشري يې بوري نومونني توکيو دهېواد پلازمينه غوره کړه ، تردې وروسته په راتلونکو شپږو لسيزو کې امنيت او ملي

يووالی ټينگ وو، په ۱۳ ميلادي پيړۍ کې دچين مغلولانو دقابلاي خان تر مشري لاندې دوه ځلې هڅه وکړه ترڅو دچاپان جزاير ونيسي، خو پدې خاطر چې دوی په بحري چارو کې پوره مهارت نه درلوده نو طوفانونو څو ځلې ددوی قواوې له منځه يوړې او چاپان وکولای شو ترڅو خپلواک پاتې شي.

په ۱۲۲۳ م کال کې دهو جويان کورنۍ د ميناموتو د کورنۍ ځای ونيو چې ۷۰ کاله يې واکمني وکړه په ۱۳۳۳ م کال امپراطوري يو ځل بيار اژوندۍ شوه چې يواځې پنځه کاله يې دوام وکړ، په ۱۳۳۸ م کال داشيکاگاه پوځي واکمني جوړه شوه چې دوه پيړۍ يې دوام وکړ، په همدغه کال دچاپان دسترو قبایلو دريو مشرانو چې تويوناگا، هيديوشي او ايباسويو په بل پسې واک ترلاسه کړ، ايباسو دتوکو گاوان دلړۍ بنسټ کېښود چې تر ۱۶۰۳ م کال پورې دچاپان واکمن وو، دغه واکمن دچاپان دروازي دبهريانو پرمخ وتړلې او د مسيحيت خپریدل يې هم وځنډول.

هغه لومړني اروپائيان چې له جان سره يې سوداگري پيل کړه، پرتگاليان وو، هغوی دچاپان ورېښم خوښول، دوی په ۱۶ ميلادي پيړۍ کې چاپان ته لاره پيدا کړه. پرتگاليانو د ورېښمو په بدل کې چاپان ته ټوپکې او پشمي ټوکران ورکول، ددوی په تعقيب هسپانيانو هم دغه هیواد ته مخه وکړه او یوشمېر جاپانيان هم په ۱۶ ميلادي پيړۍ کې اروپا ته ورغلل، البته دا هغه کسان وو چې مسيحي دين يې منلی وو، له دوی څخه څلورتنه يې په ۱۵۸۴ کال د ايتاليا هېواد ته دچاپان ددوشني دمراتبو دوراندې کولو په موخه واستول شول، برسیره پرايتاليا دغه پلاوې د مرکزي اروپايي هیوادونو لکه: فرانسې او پرتگال ته هم ورغلل چې ددغه ځای په درباريانو کې ورته تود هرکلی وويل شو. په روم کې په

لسگونو زرو خلکو دغو سفيرانو ته هرکلی ووايه اودهغو جامو اومېړانې ته حيران وو. په راتلونکې کال دغه پلاوې چې په ډېر شمېر کې ساعتونه، رنگه نقشي، اود موسيقي الې ورسره وې بيرته چاپان ته راستانه شول، د څو کلونو په موده کې د چاپاني اشرافو ترمنځ داروپايې ژوندانه طرز اورواج وموند حتی اروپايې غذاگانې هم رواج پيدا کړې.

جاپانيان د چېن په څېر داروپايانو پرمخ پولي تړي:

اروپايان و نتوانېدل ترڅود جاپانيانو پاملرنه ځان ته راواړوي اود چينايانو په څېر يې له اروپايان سره دلچسپي نه درلوده نو ځکه يې خپلې پولې دهغوی پرمخ وتړلې، د جاپانيانو ويره دا وه چې ونشي خپل هېواد داروپايانو په منگولو کې اسير کړي. دا ويره هغه مهال راپيدال شوه چې ۱۵۹۷ زېږديز کال کې يوه هسپانوي کښتۍ د جاپان پولو ته ورسیده، دوی د جاپان په خاوره کې پلي شول. هسپانويانو فکر کاوه چې د د جنوبي او مرکزي امريکې په څېر به دلته پرمختګ وکړي خو په جاپان کې داسې څه ونه شول، کله چې هسپانويانو په دغه هېواد کې پلي شول نو د خلکو په ازار او اذيت يې پيل وکړ خو د مرکزي حکومت له لورې د دوی دغه وحشيانه عمل وټکول شو، په غه لېدنه کې چې د کښتۍ له کپېتان سره وشوه، هغه د هسپانيا د فتوحاتو نقشه جاپانيانو ته وښوده او ويې ويل د هسپانويانو شړل اودهغه هېواد د پياوړي شاه دملا تر نه منل به جاپان ته خرابې پايلې ولري همدغه وخت له کپېتان څخه پوښتنه وشوه چې ستاسې د کوچني هېواد د پرمختګ علت څه شی دی او نو موږ يې ورته معلومات ورکړل.

جاپانيان په نړۍ کې د ځان لپاره ورځای پيدا کړ، جاپان دهغو هېوادونو په ډله کې دی چې دخپل تيز فکر له مخې يې شهرت لري او ډيره موده کيږي چې په سلطنتي ډول اداره کيږي.

جاپان امپراطوران د جاپانيانو په عقیده ټول دهغې کورنۍ څخه دي چې د خدای له لورې ورته دغه سرلوري او واکمني ورکړ شويده (خو نن ورځ د جاپان ملت په تدريجي ډول دغه عقیده پريښې او هغه ځکه چې نن دغه هېواد دنړۍ ډير ستر صنعتي او روښانفکره هېواد دی) ټول اداري او سلطنتي کارونه د سلطنتي کورنۍ له لورې اجرا کيږي، هغه لويې کورنۍ چې په جاپان کې شتون لري له امپراطور سره ملگري دي، د دولت ډېرې اداري د همدغو کورنيو په واک کې دي. د جاپان عام وگړي په زراعت او کب نېولو مشغول دي. هغوی دولت ته لوړې مالي ورکولې په همدغه پيړيو کې مثلاً د ورجو ۱۸۲ برخه د مالي په ډول حکومت ته ورکول کيږي، همداراز جاپاني کورنۍ اړ دي ترڅو ورينسمين ټوکران چې د پېغلو او ښځو له لورې په کورونو کې او بدل کېدل، حکومت ته د ډالۍ په توگه ورکړي، هر نفر مجبور ووترڅو له ۲۱ کلنۍ څخه تر ۲۲ کلنۍ پورې هر کال يوه مياشت د حکمرانانو په خدمت کې تيره کړي، ددغو ځوانانو دنده د سپړکونو اولارو، کورونو جوړولو اوله غرنیو سيمو د ډول ډول لرگېو راوړل وو.

جاپان ته داروپايانو راتلل

پرتگالي سوداگر هغه لومړنی ملت وو، چې په ۱۵۴۱ ميلادي کال د جاپان په غاړو کې پلي شول.

اوشايد هغه هم لومړني اروپاييان و چې داسيا په ختيځ کې د جزيرو له لېدلو بريالي شول، تردې وړاندې په ۱۳ ميلادي پېړۍ کې وتلی سيلانی مارکوپولو هغه مهال چې په چېن کې په سياحت بوخت وو د جاپان په اړوند يوڅه معلومات ترلاسه کړي وو، خو پخپله هيڅکله هم د جاپان په لېدلو بريالي نشو.

په هر ترتيب پرتگالي سوداگر دغه هېواد ته له ورنگ سمدستي وروسته وپوهېدل چې د جاپان شمتنې کورنۍ په اروپاکې له جوړو شويو ټوپکو، باروتو، بنسټه يي شيانو او ورينو ټوکړانو سره ډېره مينه لري.

څرنگه چې پوهېږو اروپائيانو تله په نورو هېوادونو کې د مداخلې لپاره لومړی له سوداګرو څخه کار اخيست او وروسته يې بيا دخپلو شومو موخو په عملي کولو لاس پورې کاوه، جاپانيان په لمړي سر کې پدې نه پوهيدل، خو وروسته وروسته دهغوی په نيتونو خبر شول. نوځکه يې دناکزاکي له بندر پرته نور ټول بندرونه دهغو پرمخ وتړل. خوددغه بندر له لارې هم يواځې له خواهالينډي سوداګرو پرته بل چا سوداګري نشوه کولای اوله نورو اروپائيانو سره اړيکې شلول شوې وې.

سره ددې چې دغه اړيکې هم دومره پراخې نه وې خود جاپانيانو لپاره د اهميت وړ وي، ځکه دغه ځای له غرب سره د اړيکو لپاره ښه دروزاه وه.

جاپانيان په ۱۸ او ۱۹ پېړيو کې يواځې دخپل هېواد دخپلواکۍ د ساتلو په فرکې کې وو نوځکه يې له غربي نړۍ سره د اړيکو لپاره کومه لېوالتيا نه بنوده، همدغه

مهال يواځينی ځای چې په هغه کې جاپانيانو، د هالينډيانو ژبه او غربي علوم زده کول.

دناکازاکي بندروو، همدغه بندرله لارې دورځپانو، کتابونو، اونوروپانو په لوستلو جاپانيانو، ځانونه په اروپاکې له نويو اختراعاتو، پرمختگونو اونورې نړۍ خبرول. دوی دناکازاکي دبندرله لارې دنړۍ پنځه لويې وچې او په هغو کې حالات په ډېر دقت سره څارل.

د ۱۹م پېړۍ په نيمايې کې د طبقاتي تضادونو ډېریدل

د جاپان د ټولنې جوړښت د ۱۹ ميلادي پېړۍ په نيمايې کې دفيوډالي ټولنې ډېره بڼه بېلگه وه، د جاپان د ټولنې له ۸۰٪ څخه ډېر وگړي بزگران وو، ځمکو په ځواکمنو اشرافو پورې اړه درلوده، دبزگرانو ژوند ستونزمن و، هغوی به داشرافو لپاره بېگارکارونه کول، ډول ډول ماليې به يې ورکولې چې دمحصولاتو نيمايې برخه يې پکې له لاسه ورکوله.

دبزگرانو بې رحمه استثمار، دوچکالۍ له کبله دمحصولاتو کمېدل اونور عوامل دبزگرانو لپاره دقحطي سبب شو چې په پايله کې يې بزگرانو خپلې ځمکې له لاسه ورکړې.

په کليو او بانډو کې سوداگرو سودخورو خپل ورځ تربلې ډېراوه، اودفيوډاليزم سنگرونه يې وړانول، په سواداگرو پورې دبزگرانو تړل کېدلو د ۱۸ پېړۍ په وروستيو او د ۱۹ پېړۍ په پيل کې طبقاتي تضادونه ډېر کړل، دغه مهال په ټول هېواد کې بزگري پاڅونونه پېښيدل، دغو بزگرانو د مالياتي مامورينو او اشرافو

دشړلو او استبدادي واکمنۍ پروړاندې د مبارزې په موخه سلایا وسلې ته لاس وروړ.

د جاپان په هیواد کې له ۱۷۰۴ زیږدیز کال څخه تر ۱۸۰۳ زیږدیز کال پورې ۲۵۴ لوی بزګري پاڅونونه ثبت شوي دي چې د ۱۷ پېړۍ د پاڅونونو په پرتله درې واري زیات دي، په ښارونو کې هم بیوزلانو، صنعت ګرانو او بېوزله شویو سوداګرو نارامي پیل کړې، سره ددې چې ددغو دواړو ډلو ترمنځ هیڅ ډول منظمې اړیکې موجودې نه وې خو پریو مهال ددغو دواړو غورځنګونو پیل د حاکم نظام لپاره ګواښ وه.

سره ددې چې ډېری وخت دغه بزګري پاڅونونه په پراکنده ډول رامنځ ته کېدل او اکثراً به اشرافو هغه غلې کول خوددغو پېښو تکرار د ټولو ګاواډ کورنۍ د واکمنۍ پرمهال د جاپان ټولنیزو او اقتصادي جوړښت متزلزل کړ.

د ۱۹ میلادي پېړۍ نیمایي د لویو بزګري پاڅونونو په پیل کیدو سره مشخص کیدای شي. یواځې د لسو کلونو په ترڅ کې له ۱۸۳۳ څخه تر ۱۸۴۲ زیږدیز کال پورې ۹۹ څخه ډېر پاڅونونه پېښ شول.

په ښارونو کې هم بغاوتونه ډېر شول په ۱۸۳۷ زیږدیز کال کې داوړاګا ښاریانو اودهغه د شاوخوا سیمو بزګرانو ګډ پاڅون وکړ، پاڅونکوونکو د بډایو خلکو کورونه وسوزول، دوریژودګد اموونو دروازې یې ورماتې او هغه یې په خپل منځ کې وویشلې. هغه بدلونونه چې په هېواد کې پېښېدل د توکو ګاواډ پوځیانو په مشرۍ یې د جاپان د فیوډالي ټولنې سیاسي جوړښت او د اشرافو ځمکه والو ستنې کمزورې کولې.

جاپان ته د امریکې د متحده ایالاتو او اروپا لاس اوږدول

د پورته يادوو شويو حالاتو په شتونو کې جاپان د پانگوالو هيوادونو تر فشار لاندې راغی د ۱۸۵۳ زېږديز کال په اوږدو کې څلور جنګي کښتۍ گانې چې په پرمختللي توپخانه سمبال وي د کومو دوپري Commodore perry تر قوماندې لاندې د جاپان غاړو ته ورسيدلې د جاپان د دولت لېږل شوي استازي د کښتۍ گانو له کپتان څخه و غوښتل ترڅو اوراگاله تنګيو څخه د نا کازاګي د بندر پر لور چې د بهرنيانو پرمخ پرانيستي وه د شاتګ امر صادر کړي او هلته له جاپاني واکمنو سره درسمي اړيکو هبله څرگنده کړي.

خوپرې دغه غوښتنې ته پاملرنه ونه کړه او څرگنده يې کړه هغه دنده لري چې په همدغه ځای کې د امريکا د جمهوررئس پيغام د ټولو رسمي تشریفاتو له نظر کې نيولو سره د جاپان امپراطور ته وسپاري. پرې په راتلونکي لېدنه کې يادونه وکړه چې بې له ځنډه به خپل ټول ځواکونه دهغې دندې دا جرا لپاره چې ورسپارل شوي و چې ته راوړي.

پدغه سيمه کې د جاپان سنگرونه کمزوري وو ځکه دوی يواځې څو کوچني توپونه يې درلودل.

لنډه دا چې دغه مهال جاپان دخپلو پولو د دفاع لپاره هيڅ ډول امادګي نه درلوده . کله چې امريکايي قوماندان پدغه حقيقت وپوهيد نو خپلو کښتي گانو ته يې امر وکړ ترڅو د توکيو د خليج پر لور حرکت وکړي کوم ځای ته چې پلازمينه ډېره نژدې پرته وه ، نو ځکه جاپانيانو ته بله لاره پاتې نشوه ، نو ځکه يې د مقابل لورې غوښتنې ومنلې . پرې د ۳۰۰ افسرانو او سرتيرو په ملتيا د امريکا د جمهوررئس پيغام جاپاني لورې ته وسپاره ، د جمهوررئس په پيغام کې لېکل شوي وو ، ښه ده ترڅو جاپاني د ګوښه توب له سياسيت څخه لاس واخلي اوله امريکې سره

يوسوداگرېز تړون لاسليک کړي ، همداراز پدغه پيغام کې راغلي وو : امريکا ته اجازه ورکړي ترڅو د جاپان په خاوره کې خپلې بحري ته پايگاوې جوړې کړي . پري اعلان وکړه چې دغه وړانديزونه ونه منل شي نو امريکا به لدې لار پر پياوړې بحري ځواکونه جاپان ته راواستوي .

هغه له جاپاني چارواکو وغوښتل ترڅو دراتلونکي کال د اپريل يامي مياشتو پورې دغو وړانديزونو ته خپل ځوابونه ووايي .

پري جاپانيانو ته کافي وخت ورکړ ترڅو ددغو وړانديزونو له هکله ښه سوچ وکړي ، ځکه نوموړي بايد دچين هېواد ته تللی وای او دتايپينگانو پروړاندې يې د متحدو ايالاتو له هغو امتيازاتو دفاع کړی وای کوم يې چې د پکينگ له واکمنو تر لاسه کړی وو ، امريکا پرېکړه کړې وه ترڅو په چين کې دچينگ له لارې ملاتړ وکړي او په بدل کې يې ديولړنورو امتيازاتو غوښتونکی هم وه . پري پدې هېله چې فيوډالي ضد انقلاب د امريکا لپاره مناسب حالات جوړکړي او کولای شي ترڅو په چين کې لاډېره مداخله وکړي په بېرته جاپان دچين په موخه پريښود او په هغه لوري کې حرکت وکړ .

خودلته په جاپان کې سره ددې چې دپري دوړانديزونو په اړوند د چارواکو ترمنځ اختلافات رابرسيره شول خوبيا هم د جاپان پوځي کمزورتيا ته په کتلو سره اکثریت پرېکړه وکړه ترڅو دپري وړانديزونه ومنې .

د ۱۸۵۴ زېږديز کال کې د امريکا کښتې گانې چې داخل يې شمېر نهو ته رسیده او پکې دوه زره افسران او سرتيري سپاره وو ، بيا جاپان ته ورسيدې او دتوکیو په خليج کې تم شوې . داخل د امريکايانو کړنې ترپخوا ډېر د زور زياتي وې ، ددې لپاره چې جاپانيان وويروي نو امريکايانو توپونو پرله پسې ډزې کولې چې

جاپانيان يې دښکاره جگړې ترتهديد لاندې نيولې وه. امريکايي لورې پدې کار سره غوښتل ترڅو دغه هيواد چين د ۱۸۴۴ کال د تړون په څېر يو تړون له امريکې سره لاسليک کړي. جاپان حکومت چې بله لار نه درلوده مجبور شو ترڅو دامريکايانو غوښتنو ته غاړه کيږدي.

ددغه تړون له مخې جاپانيانو د شيمودا او هاکو دات بندرونه دامريکايانو پرمخ پرانيستل خود شيمودا بندريې په بشپړ ډول دهغوی په واک کې ورکړ. د تړون په موادو کې جاپانيانو د اهم ومنله چې امريکايان کولای شي په ازاده توگه د جاپان په خاوره کې دارتياوړ خوراكي توکي اودسون مواد راويسي، هم به دراکړې ورکړې پرمهال هر ډول بهرني پېسې اخلي.

دغه نوی تړون په يوه نوی بازار کې دامريکا د متحده ايالاتو د نفوذ زمينه برابره کړه.

د پري تهديدونکي تاکتيکونه دامريکا د سياسي کړنو له دروند هرکلي سره مخ شول اود امريکې دولت هم هغه ته شل زره ډالره د انعام په توگه ورکړل. تردې وروسته په ۱۸۵۴ کال له بریتانيا، په ۱۸۵۷ کال له هالينډ، په ۱۸۵۸ له فرانسې او وروسته له يوشمېر نورو هيوادونو سره ورته تړونونه جبراً لاسليک شول. په ۱۸۵۵ کال دروسې او جاپان خبرې اترې وروسته تردو وکلونو پای ته ورسيدې اود روسې او جاپان ترمنځ لومړنی تړون لاسليک شو چې دهغه له مخې وروستۍ کښتې گانو د شيمودا، هاکو دات اوناکا زاکي بندرونو ته دورنگ حق ترلاسه کړ.

دغو تحميلي تړونونو د جاپان حالات لاسې کړکيچن کړل، دبهرنيو اجناسو راوړلو پر جاپاني اجناسو کلک گوزار وه، دهمدغو تحميلي تړونونو پايله

داشوه چې دامپراطور پروړاندې مخالفتونه ډير شي او په پای کې امپراطور درباريانو، دبورژوازي ديوې برخې اوفيوډالي اشرافو تر فشار لاندې پرېکړه وکړه ترڅو پخوانی سياست بېرته تعقيب کړي.

دمی جی بیاراتگ

په جاپان کې شوگوني حکومت له پردیو هیوادونو سره د تړونونو ټول مواد په څېرسره عملي کول، خو ورسره جوخت یې په پټه دهغوی پروړاندې دمبارزې نقشي هم جوړولې.

امپراطور پدې لټه کې وه ترڅو دخپلې واکمنۍ لپاره پلویان پیدا کړي. دغه پټې نقشي په ښه ډول عملي کېدلې، دبېلګې په توګه څو بریتانویان ووژل شول او په پردیو پورې اړوندو ځایونو ته اور واچول شو، غریبانو په ځواب کې د جاپان ساحلي ښارونه بمبار کړل او په سلګونو بې ګناه انسانان یې ووژل.

په ۱۸۶۳ زیږدیز کال کې بریتانویانو کاکو شیمایا او په ۱۸۶۴ زیږدیز کال د بریتانیا، فرانسې، امریکا او هالینډ ګډو پوځي کښتۍ ګانو شیمونسکي په ډېره بې رحمۍ په ګوليو وويشتل، دغو اقداماتو د پردیو پروړاندې د جاپانیانو کرکه اونفرت لاپسې ډیر کړ. په ټول هېواد کې خلکو چغې وهلې، ترڅو سره یو موټی شي او بهرنيان له خپل هېواد څخه وشړي.

د شهزاده ساتسوما او شهزاده موري (چوشو) سرتیرو اخطار ورکړ، که چېرې د بېګانه قوتونو د شړلو لپاره لازم اقدامات ونشي نودوی به د شوګونیانو پروړاندې پاڅون وکړي.

شوگونيانو خپل ځواکونه دهغوی مقابلي ته واستول او ورسره جوخت يې فرانسويانو او بریتانیانو ته اجازه ورنکړه ترڅو دخپلو هستوګن ځايونو د دفاع په موخه خپل ځواکونه دهيواد داخل ته رادننه کړي . په سوداګري چارو کې د وارداتي توکو ګمرکي محصول پنځه سلنې ته ورسيد.

دامپرياليسټي هيوادونو ديپلوماتانو په فعال ډول د جاپان په کورنيو چارو کې لاس وهنې کولې .

فرانسې له شوگونيانو ملاتړ کاوه (دشوګوني سرتيرو لپاره يې وسلې برابرولې اود شهزاده ګانو پروړاندې يې د جګړې لګښت هم په غاړه اخستې وه) اود بریتانيا دشوګونيانو له مخالفينو څخه ملاتړ کاوه او هم يې د مرکزي واکمنۍ کمزوري کولو ته ډېره پاملرنه درلوده .

دغه مهال کورنۍ جګړه په چټکۍ سره پراخیده ، دوامداره بزګري جګړې رامنځ ته کېدلې ، يواځې د کي Kii په ايالت کې ۱۳۰۰۰۰ بزګرانو په پاڅونونو کې برخه درلوده . په ۱۸۶۲-۱۸۶۷ کلونو کې د جاپان ټولې مرکزي سيمې بزګري پاڅونونو نيولي وې ، مخالفو ځواکونو په ښارونو کې هم نفوذ وکړ . تردغه مهاله جاپاني روښانفکران داروپا دموکراتو پوهانو له نظرياتو سره اشنا شوي وو . بورژوازي لورې هم داروپا د صنعتي توکو پروړاندې د جاپان د بندرونو له پرانستلو سره مخالف وه .

ددغې مبارزې اصلي جګړه ايز ځواک د جنوب او جنوب فيوډالي طايفې وې چې په فعاله توګه يې له بهرنيانو سره راکړه ورکړه کوله . په ۱۸۶۸ او ۱۸۶۹ کلونو کې جګړو دوام درلود خو په پای کې د ترازوپله دشوګوني ضد قواو په لور درنه شوه . په نوی حکومت کې واک د ساتسوما طايفې ته ورسيد .

دوی غوښتل ترڅو هیواد یوموتی اوداروپایې ژوندانه طریقه په ځانگړي ډول دوسلو اوتکنالوژي په برخه کې غوښتل ترڅو هېواد یوموتی اوداروپایې ژوندانه طریقه په ځانگړي ډول دوسلو اوتکنالوژي په برخه کې مروجه کړي ، دغه سیاست دبزرگرانو له غوښتنو سره سمون نه درلود ، څوک چې دفیوډالي اړیکو دلغوه کولو اوددوی ترمنځ دځمکو دویښ غوښتونکي وو.